

GODINA XXVI (1996)
BROJ 3 (99)

Knjige -
- bogatstvo
života

Prosvjetnim
djelatnicima

Otkriće
hrvatskog
teologa

Mučenička
povijest

DOBRI OTAC ANTIĆ *Sluga Božji*

GLASILO VICEPOSTULATURE SLUGE BOŽJEGA O. ANTE ANTIĆA

Knjige - - bogatstvo života

Nasmiješih se jednom kad sam u prolazu zapazio mladog čitača knjige. Sjedaše na stepeništu kao moj drugi ja. Ma kamo god idem, uzimam knjigu i čitam; bilo na kolodvoru, u vlaku, u gostionici, na klupi... Svagdje se mogu zadubiti u knjigu.

Želiš li
spoznati
kakav si?
Ispitaj se
što čitaš!?
Kakva je
tvoja
knjiga -
- duhovna
literatura?

Svako me čitanje zahvaća i nosi; pokreće mi glavu i srce, izaziva mišiće na smijeh ili kažnjava izljev mog bijesa. U knjigama spoznajem ono što je dobro, ali i zlo, vedro ali i tužno. Sve dosadno odbacujem, a zlo prezirem. To me potiče na razmišljanje zašto neki ljudi pišu zle riječi? Jesu li oni zli kao i njihove zle riječi?

No, dobro, stručne, znanstvene i duhovne knjige uvijek su korisne - poučne. Cijeli se svijet nalazi u njima, nebo i pakao, a posebno cijela zemlja s njezinim ljudima. Sve se to nalazi u dobrom i pravim knjigama. Ne smijemo ih zaboraviti.

Prave pjesme najviše me diraju u žice, uvijek bude nade i velike osjećaje, ushićuju i oduševljavaju. Ljudske sudsbine križaju i velike moje putove; budućnost se javlja i nepoznato postaje vidljivo. Kad čitam onu dobru knjigu, po drugi ili treći put, ona mi uvijek poklanja novi i puniji sadržaj, kao da je moj vlastiti. Čini me rasvjetljenijim i pametnijim i goni me da je predam drugima. U mome životu knjige su bogatstvo života, da bi svakoga pozvao na čitanje onih dobrih, pravih i duhovnih knjiga, a najprije bih ih ponudio osamljenima, žalosnima, izgubljenima i bolesnima, jer je život u takvima knjigama. Samo je jedna knjiga nad svim knjigama - za me knjiga života. Mi je nazivamo BIBLIJA.

"Ti imas riječi života vječnoga" (Iv 6,68), rekao je Petar Gospodinu. Riječi vječnoga života, koje je Bog preko proroka i na kraju preko svoga Sina objavio, napisane su u knjizi nad svim knjigama da bismo crpli i živjeli život Božji i naše punine.

Alfons Bungert
preveo fra Ante Babić
priredio AV

Da postanemo više štovatelji i prijatelji oca Antića

Nad Božjom prirodom, selima i gradovima vedro nam je ljetno pobjeglo te uz pokoji vrutak sjete opet smo na svom poslu, premda nas koji put i pokoja misao povrati na tople ljetne dane i odmore, na pozlaćene i suncem obasjane večeri. Skratiše se i dani i dođe vrijeme ranoga sotuna - mraka, pa će se naći i više vremena za članke, citate i ozbiljno štivo našega DOA.

Uostalom, ni Vas ne želimo opterećivati člancima u ovom broju našega glasila, iako su svim čitaocima korisni, poučni i potrebno štivo za potpuniji duhovni, ljudski i kršćanski život, kako ga je provodio slu-ga Božji fra Ante Antić.

Ako pročitate člančić "Knjige - bogatstvo života" (II. str. korica) očijenit ćete da Vam svaki broj glasila neprestano nudi najuzvišenije duhovne sadržaje, koji bezuvjetno uzdižu i vode svoje čitatelje k ljestvici, miru i sreći života. O tome govori - na svoj način - i pismo Sluge Božjega "Proslijednim djelatnicima", a od velike je važnosti i roditeljima kod odgoja njihove djece i mladih.

Oni koji traže veće spoznaje o dobrom ocu Antiću, makar je o njegovu krepostnom i svetom životu objavljeno 27 knjiga, imat će prilike u člancima dr. Šimundže, dr. Mamića, dr. Markovića kao i kod intervju-a vlč. Ivana Plješe, misionara u Karlsruhe, pronaći dubine i visine svestnosti života na što nas poziva Bog po životu i djelovanju Sluge Božjega, koji nas nastoji u svemu privući Kristu i punini vjere.

Siguran sam da će neki čitatelji poželjeti i po vijestima iz Vicepostulature, kao i "Antićevim danima" u Sumartinu, Zmijavcima i u Omišu, te uz iskrene citate o. Antića, osobito kad pročitaju "Sv. Franjo i o. Antić" (IV. str. korica), da postanu u svijetu više štovatelji i prijatelji Sluge Božjega.

U ovom broju - kako čitate - brojnije su preporuke, zahvale i milosti po nebeskim zagovorima Sluge Božjega; a Vicepostulatura i uredništvo opraštaju se od dvojice istinskih i velikih štovatelja o. Antića: pok. vicepostulatora dr. fra Stjepana Vučemila i pok. biskupa šibenskoga mons. dr. Srećka Badurine.

Svima korisno čitanje želi uz pozdrave

Urednik

Službom Božjom i zazivom Duha Svetoga jutros ste nanovo započeli svoj rad oko prosvjetljivanja, odgoja i oplemenjivanja malenih. Stupili ste poslije odmora opet u školu, da nastavite i ove godine - kao i lani - svoj rad za slavu Božju, za unapređenje kraljevstva Božjega u dušama nevinih, za formiranje valjanih sinova svoje domovine.

Što Vas sve čeka kroz ovu godinu?

Jedno sigurno nećete izbjegći ove godine, kao ni dosada, jer ono Vas uvijek prati, a to je: trud i bol. Trudu nećete izmaknuti, jer je nerastavljiv od Vašega zvanja, posebno na selu; a bol Vas čeka zato, jer je ona učinak ljudske zloće i slaboće.

Tko će Vam davati utjehe u Vašim naporima i teškoćama? Vjera, pogled na križ - Ljubav Isusovu. Ta On je rekao: "Što učinite jednom od mojih malenih, meni ste učinili", a Vaše je zvanje najviše posvećeno odgoju i izobrazbi nevinih. Ovaj isti cilj imao je i sam božanski Učitelj Isus!

Neka i Vama lebdi uvijek pred očima da vjerno i savjesno odgovarate povjerenoj Vam zadaći: odgoju malenih. Da ovom visokom cilju odgovorite kako od Vas traži Bog i domovina, morete svaki dan dobro moliti, jer "onaj znade dobri živjeti, koji znade dobro moliti", veli sv. Augustin.

Koliko Vam bude moguće, svaki se dan hranite presvetom Euharistijom bilo duhovno bilo sakramentalno. Kad ste se osnažili Kruhom jakih, onda

PROSVJETNIM DJELATNICIM za novu školsku godinu

*Josip-Dino Botteri: vitraj služe Božjega o. Ante Antića
u crkvi sv. Franje u Imotskom
dar je Antićevih štovatelja:
o. fra Milana Mikulića,
gde Mary Fromwiller i
Cynthia Higgins (USA).
Vitraj blagoslovljen 4. X. 1996.*

Kod nedjeljne sv. mise mlade posebno odgaja i izgrađuje: pobožnost, molitva i slušanje Božje riječi uz nebesku hranu svete pričesti.
Ako pedagoški djelatnici (učitelji i profesori) dodaju još djelić svoje vjerničke topline za pravi odgoj i ljepotu života mlađih, onda je njihovo djelovanje vrijednije i uspješnije za život i od samoga pozitivnog znanja

pouzdano stupajte svaki dan k Vašim malenima da im dadete s naukom i život vječni - Isusa, koji sam o sebe reče: "Ja sam život".

Postavite sav svoj rad i poteškoće kroz ovu godinu pod zaštitu naše nebeske Kraljice. Neka Vas ona čuva, brani i vodi. Dok budete slijedili Isusa i Mariju vršeći savjesno sve dužnosti svoga zvanja; dok dragovoljno budete žrtvovali svoj život sa Božanskim Učiteljem Isusom za dobro Vaše djece, za svetu Crkvu i našu dragu domovinu, duša će Vaša napredovati na putu kreposti i sigurno ćete zaslužiti nebesku nagradu, koju će Vam - prema riječima apostola naroda sv. Pavla - pravedni sudac - Bog, dati.

Želim Vam i prosim od Nebeskog Oca i Presvetog Srca našeg Spasitelja obilje nebeskih blagoslova u Vašem radu kroz ovu školsku godinu.

Želim Vam također dobro i čestito zdravlje, napredak u duhovnom životu, napose osobitu zaštitu i pomoć naše nebeske Kraljice.

S Isusom i Marijom blagosivam Vas, Vaš rad i Vašu školsku djecu.

AP, III/13,54.

Fra Ante Butirić

Dr. don Drago Šimundža

Religiozne i društvene vrednote u porukama o. Antića

(Nastavak iz prošlog broja)

4. U kakovom su odnosu Antićeve poruke i društvena duhovna obnova?

Može li nam o. Antić sa svojim poukama biti smjer i putokaz? Koliko se njegova duhovna pedagogija uključuje u našu obnovu, u religioznom i općem građanskom smislu?

Vrstan poznavatelj naravi i milosti, pravi psiholog i duhovni majstor, značac mistike i karizmatik, o. Antić se nije bavio društvenim nego izrazito duhovnim područjem. Čitajući stoga njegove poruke, nećemo naći razrađen sustav o materijalnim dobrima i zemaljskim vrijednostima, o preobrazbi poretka i političkom ponašanju, ali ćemo, sigurno, ako ga pažljivije pratimo, vidjeti koliko pazi na međuljudske odnose i obiteljsko zajedništvo, na odgovornosti i radnu stegu, smisao žrtve i solidarnosti, odnosno na osobne dužnosti i prava, naravne vrline i društvena dobra, građanske dužnosti i rodoljubnu etiku.

Shvatimo li, dakle, našu duhovnu obnovu izrazito religiozno kao moralnu obvezu, u osobnom i zajedničkom smislu, ili, šire, kao novu izgradnju građanske svijesti i opću društvenu preobrazbu, o. Antić nam je, očito, izvrstan uzor i primjer. Njegova je škola odličan putokaz kako u osobnoj metafori i istinskoj suradnji s Bogom, s njegovom svetom voljom, odgovorno rasti u vjeri i ljubavi, te u tom duhu praktično djelovati poradi osobne i zajedničke sreće, etičkog ponašanja u društvu i istinskoga mira u istini i pravdi.

Kao znanstvenik i kritičar dr. don Drago Šimundža
da je u svome kulturnom radu dosta snage i umne sposobnosti da se rasvijetle, obznanje i upoznaju sve ljudske i kršćanske, zlatne i slike, moralne i vječne kreposti o. Antića, koje su nam danas potrebne da ih upoznamo, zavolimo i naslijedujemo.

Vrstan poznavatelj naravi i milosti, pravi psiholog i duhovni majstor, znanac mistike i karizmatik, o. Antić se nije bavio društvenim nego izrazito duhovnim područjem. Čitajući stoga njegove poruke, nećemo naći razrađen sustav o materijalnim dobrima i zemaljskim vrijednostima, o preobrazbi poretka i političkom ponašanju, ali ćemo, sigurno, ako ga pažljivije pratimo, vidjeti koliko pazi na međuljudske odnose i obiteljsko zajedništvo, na odgovornosti i radnu stegu, smisao žrtve i solidarnosti, odnosno na osobne dužnosti i prava, naravne vrline i društvena dobra, građanske dužnosti i rodoljubnu etiku.

Shvatimo li, dakle, našu duhovnu obnovu izrazito religiozno kao moralnu obvezu, u osobnom i zajedničkom smislu, ili, šire, kao novu izgradnju građanske svijesti i opću društvenu preobrazbu, o. Antić nam je, očito, izvrstan uzor i primjer. Njegova je škola odličan putokaz kako u osobnoj metanoji i istinskoj suradnji s Bogom, s njegovom svetom voljom, odgovorno rasti u vjeri i ljubavi, te u tom duhu praktično djelovati poradi osobne i zajedničke sreće, etičkog ponašanja u društvu i istinskoga mira u istini i pravdi.

Promatramo li duhovnu obnovu, koja nam je toliko potrebna, kroz prizmu osobne, obiteljske i zajedničke preobrazbe, u smislu društvenih i političkih promjena u ovom času, na svim područjima, ponovno nam je o. Antić, sa svojom porukom i životom poticaj i primjer. U etičkom i moralnom nadahnuću. Zalažući se za vječnost i nebo, on se zapravo zalaže za čovjeka, svakog čovjeka u istini i pravdi. Želi mu sreću i zadovoljstvo. Uči ga kako će, uz mislost Božju, ostvariti i uživati duhovna i materijalna dobra.

U sustavu o. Antića zemaljske vrijednosti imaju religiozno značenje, a religioznima namjenjuje ulogu potpore osobnoj metanoji i obiteljskoj preobrazbi u svakodnevnom životu, u nacionalnoj renesansi i društvenoj svijesti, u savjesnom poduzetništvu i moralnom ponašanju, u odgovornom radu, istini, pravdi, solidarnosti i ljubavi.

Iako se, kako znamo, o. Antić nije bavio društveno-političkim pitanjima, bio je svjestan situacije u kojima smo se nalazili. Živio je, u komunizmu i - sasvim razumljivo - proricao njegovu propast; živio je u potlačenoj Hrvatskoj i proricao njezinu slobodu, oslobođenje i samostalnost. Ništa od toga ne bih ovaj čas pripisivao čudesnom nadahnuću, nego pravičnom društvenom osjećaju i kršćanskom shvaćanju: da istina i pravda moraju pobijediti, da slo-

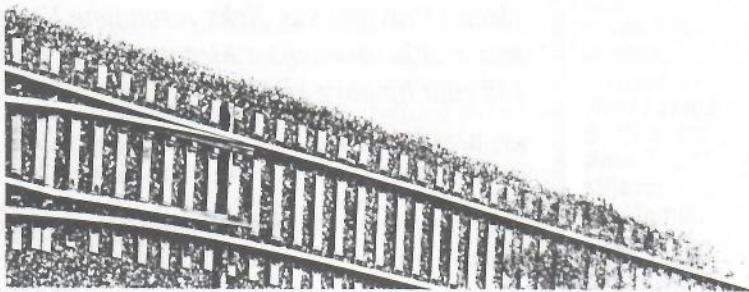
boda treba zavladati, da njegov narod i domovina imaju pravo, štono riječ, na svoje mjesto pod suncem. Znao je i često govorio da se uspjeh postiže žrtvom, blagostanje savjesnošću i radom, sreća samoprijegorom i moralnim životom. Molio je za mir, naviještao istinu, zalađao se za pravdu.

Ne može se tvrditi da ga je politika zanimala, ali je više nego očito da su mu plemenito domoljublje i rodoljublje bili na srcu, da je bio otvoren slobodi i demokraciji, snošljivom društvenom poretku i normalnom životu.

Naravno, najviše se brinuo, i to je bio njegov poziv, za etnička načela i moralnu praksu. To je zapravo, forte njegove poruke u ovom času zajedničke duhovne obnove: osobno obraćenje i istinsko prihvaćanje svojih građanskih dužnosti.

Antić se i sam zalađao za moralni preporod i nacionalnu obnovu. U jednom pismu upućenom fra Stanku Petrovu, uglednom svećeniku i kulturnom djelatniku, izrijekom spominje "obnovu našega naroda". Hvaleći fra Stankov duhovni rad i kulturni angažman, potiče ga na to i preporučuje mu: "Neka sve bude za duhovnu korist i obnovu našega naroda."

Tračnice, kao znakove ljudskog putovanja, poznavao je podrobnije i bolje o. Antić nego itko u našem vremenu.
U stvarnosti su one zakoni života; pogubno bi bilo i pomisiliti da su bez kraja i da ne vode ljudi k vječnome cilju

Zanimljivo je također da, na svoj tih i spiritualan način, vrlo pozitivno govorи о vojnoј službi te u tom smislu i o plemenitoj dužnosti prema domovini, o njezinoj obrani. Naime, potičući jednoga svog klerika da dostojanstveno podnese teret vojne službe, da se njome okoristi, jer ga tjelesno i duševno jača, spontano ga hrabri i opominje: Vježbaš se "da se osnažiš, da fizički ojačaš, da znaš baratati svakim oružjem i braniti svoju dragu domovinu."

Takva su stajališta i poruke o. Antića. Bio je otvoren svim ljudima i svim vrednotama. Bog mu je bio vrhovni smisao, iz ljubavi prema njemu prihvaćao je sve ljudske, naravne i društvene vrijednosti, sub specie aeternitatis.

Svesni smo, dakako, da ga je prije svega zanimala duhovna stvarnost, jedinstvo s Bogom. No, ipak, vidjeli smo i, evo, time ćemo i zaključiti: u svom je temeljnem određenju, u svjetlu Kristova evanđelja, prihvaćao i poštivao sve ljudske kreposti i vrline, u naravnom i nadnaravnom smislu, osobnom, obiteljskom i zajedničkom, društvenom.

U tom su duhu religiozne i etičke vrijednosti, koje je živio i poučavao, trajno kršćansko nadahnauće i duhovno uporište ne samo vjerskoj metanoji, rastu u pobožnosti, nego zajedno s njom i pomoću nje cijelovitoj osobnoj izgradnji, građanskoj svijesti i, kako sam reče, narodnoj obnovi: koliko u osobnom, koliko i u obiteljskom, odnosno u zajedničkom, narodnom i društvenom životu, na moralnom i humanom području, u svijesti i praksi, u poduzetništvu i demokratskom razvoju, privatno i javno - u skladu s kršćanskim svjetonazrom i univerzalnim etičkim načelima.

Kristovo mu je bogoljublje i čovjekoljublje bilo smjer i putokaz. U tom duhu je dobro znao da su nebeske i zemaljske vrijednosti najuže povezane. U tom je smislu - odgajajući za nebo - odgajao za zemlju, a - radeći za zemlju - radio za nebo. Iz ljubavi prema Bogu.

(Završetak)

DA SE U NAMA NASTAVI ISUSOVO DJELO

Molim dragog Spasitelja da vas On blagoslovi onako kako je molio i blagoslivljao svoje apostole i da vam podijeli dar svoje ljubavi. Neka vam otvori svoje Presveto Srce i metne, ili bolje, zamijeni s Vašim. Vaše neka uzme, a na vaše mjesto, umjesto Vašega, neka stavi svoje Presveto Srce, koje će unaprijed u Vama kucati i regulirati sve pokrete vašega bića.

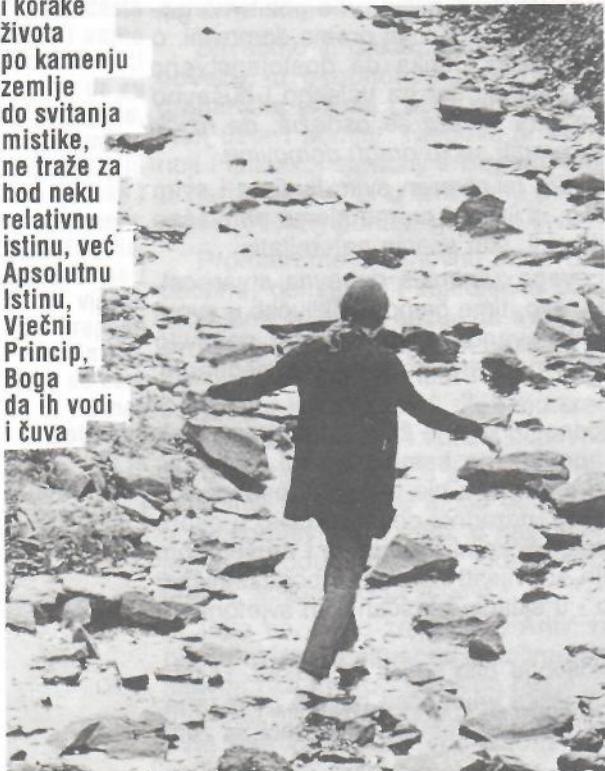
Vašu pamet neka rasvjetli mudrost Duha Svetoga i neka Vas on u svemu vodi

Neka dragi Isus i u Vas dajne da primite Njegov Duh koji će u Vama vladati i ravnati vas. Neka razumijete Njegovu želju da i vi, prema svojem zvanju, nastavljate Njegovo djelo i pomažete Ga u spasavanju duša i širenju Njegova kraljevstva.

AP, II/24,65.

Fra Ante Antic

Duše, koje
paze na misli
i korake
života
po kamenju
zemlje
do svitanja
mistike,
ne traže za
hod neku
relativnu
istinu, već
Apsolutnu
Istinu,
Vječni
Princip,
Boga
da ih vodi
i čuva

Čudesno jutro

(U svitaj mistike -
- na spomen A.A.)

Slavuj pjeva
u cvrkutu žubor tuge
mene nježna koprena pokrila
u snivanju ispod ozlaćene dugе.

Snivam a u javu vratiti se neću
dok ljiljani ne pokriju humak
gdje korov krije zakopanu sreću.

Slavuj pjeva
na krilima šušte mu biseri
mene rosa dozva jutru i vidjelu
što jasnoćom otvara
tajanstvene dveri

Pa udoh iz sna u tajnu i čudesa
dok niz selo
jezde bijela nebeska kolesa

Anita Pavić

OTKRIĆE HRVATSKOG TEOLOGA KOD OCA ANTIĆA

Naš karmeličanin, teolog, profesor i voditelj Instituta za kršćansku duhovnost pri KBF u Zagrebu, dr. o. Jakov Mamić, koji je pokušao na spisima i u pismima o. fra Ante Antića znanstveno ući u srž Antićeve duhovnosti, svetosti i teologije, a obradio je i temu "Kontemplativne koïncidencije u Antićevoj i karmelskoj duhovnosti" (v. Zbornik "Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić", Zagreb, 1996, str. 183-196), zatražio je kod predstavljanja Zbornika da se sluzi Božjemu o. Antiću, usporedivši ga s najvećim imenima suvremene vjerske europske duhovnosti i teološke misli, znanstveno dadne i pravo mjesto u našoj hrvatskoj teološkoj misli. Korisno bi bilo čitateljima Glasila "Dobri otac Antić" pročitati znanstveni rad o. Mamića u Zborniku, a ovdje donosimo njegove misli izrečene kod predstavljanja iste knjige da po ovim mislima što dublje otkriju, upoznaju, a osobito i najviše nasljeđuju oca Antića za sveopće dobro i obnovu našeg kršćanskog života.

Znademo, naime, da mi kao narod, kao Crkva, nemamo ono što se naziva misaona teologija. Mi toga nemamo. Zadnjih tridesetak godina pojavilo se nekoliko imena na obzoru ove naše duhovne kulture i ta imena su pokušala razmišljati teološki i trenutak ovoga časa je takav.

Danas je teško stvarati sustave, a teološke još teže.

Ali što mi imamo, to je već Živko istakao, i slažem se i čini mi se jako važno: imamo svoju duhovnost. Kao narod i kao Crkva imamo svoju duhovnost. Ali i ovdje nemamo teološki mišljenu duhovnost.

Zato je naš čovjek povodljiv, nesiguran; zato se i naša Crkva muči i ustvari ne zna u kojem pravcu krenuti. Što i kako i kojim kriterijima, postoje velike dileme.

I zato je na našem području tržište ideja relativno plodno. Osobito uvoznih ideja, koje su dosta problematične sa antropološkog i teološkog stajališta, a sa kršćanskog i duhovnog da i ne govorim. Nije sada čas da o tome govorimo. O tome bi se dalo ovdje jednu tribinu organizirati, jer je ovdje ipak jedno jako stjecište kulture i duhovnosti.

Gоворим о томе zbog тога што у оцу Antiću назирем, и то се усудим рећи гласно, зачетника суврмене теологије духовности на нашим просторијама. Откривам га и таквога га доživљавам: *зачетник суврмене духовне теологије!* Зашто то? Видите, највећа имена из овог подручја данас, то су имена вјерске европске духовне и теолошке мисли, као што је један Von Balthasar, Rahner, Truhlar, Matanić, Bernard, Ruia, Secon-

Kod promocije zbornika "Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić" slijeva:
dr. Mamić,
vlč. Kusić
o. V. Tadić i
o. M. Matić

din, itd. smatraju da je jedan teološko duhovni profil istrošen. Vrijedio je do sedamdesetih godina ovoga vremena, i pokazao je svoju nemoć, i smatralo se da bi mogao preživjeti vraćajući njegovo korijenje u premišljanje putem tomističke misli. Spomenuti autori zastupaju misao da je duhovnost, odnosno duhovno bogoslovље teološko razmišljanje nad iskustvom. Teološka refleksija ili teološko zastajkivanje nad iskustvom.

U patru Antiću otkrivam takvoga i takvoga učitelja duhovnosti, teologa i pastoralca, čovjeka koji našoj suvremenoj duhovnosti daje, usudim se reći, karakter znanstvenosti. Čini mi se da pater Antić treba ući u popis naših jakih - jačih teoloških imena suvremene Crkve, osobito na području duhovnosti kao teološke znanosti.

Pater Antić uzima iskustvo kao kriterij.

Problematičnost ove tvrdnje će otupiti ako znamo da iskustvo Antić definira ne kao doživljaj, nego kao stil egzistencije. Dakle, nauk, poruka, vrednote, sadržaji ili postaju egzistencija ili nemaju oslobođiteljske snage, tj. ne mogu spadati niti na vjeru niti na teologiju kao spasenjsku stvarnost.

Tu mi se čini vrlo važnim pojavak ovoz zbornika jer pomaže ljudima koji se sustavno i profesionalno bave izučavanjem teološke misli i duhovnog pologa Hrvatskog naroda te ostvarivošću i ostvarenosti teologije na ovom području: omogućuje ljudima istraživanja da uoče upravo ovu dimenziju teologije.

Drugi dio ove teze jest i drugi kriterij, koji nam daje nekakvo pravo da patra Antića tako promatramo i oslovimo, a taj je: provjera iskustva kroz teologiju. I to je zanimljivo. Dok je u prvom elementu odskočio od svih klasičnih autora, izuzev Tereziju Avilsku i Ivana od Križa. Ona će jednom zgodom izreći glasovitu misao: Postoje mnogi načini spoznaje Boga, jedan je iz vlastitog iskustva.

Ja sam iskusila da je to tako. Antić je na toj crtici.

Interesantno je kod Antića i to da je provjeru svoga iskustva vršio kroz solidne, rekao bih, klasično obilježene teologe. Možda klasičnije teologe i nije mogao izabrati kad je vršio svoju provjeru iskustva.

Dakle, vjerovao je teologiji, ali je jako inzistirao na tom čimbeniku iskustva te na stvaranju teologije polazeći od iskustva i uvažavajući iskustvo.

To mi se čini jako važno.

Drugo što mi se čini da valja nagnasiti i što dolazi ovdje u ovom zborniku do izražaja, a presretan sam da ga imamo, i fra Vlado, hvala Ti neizmjerna što si uspio smoći sredstva i izdati to, ja mu se iskreno radujem, to je da uočavam u Antiću pedagoška iznimnih kvaliteta. Sigurno među vama ima i većih stručnjaka na tom području od mene no dopustite mi da kažem dvije tipične činjenice suvremene religiozne pedagoške misli: čovjek hoće i Bog može. Dakle, nadilazi se princip morati i prihvata princip moći. I otvara čovjeku da vidi da u sebi ima snagu kojom može. I zato neće nikoga odbaciti, nego buditi u čovjeku htijenje da bi uzmočao.

Treće što mi se čini, i time ču završiti, volio bih sve koji govore ili pišu o ocu Antiću, da ga ne šabloniziraju. To Antić nije. Antića ne smijemo pretvarati u "poruke". Što to znači? Moramo dopustiti da Antić izvorno govori. Nemojmo zaokruživati! Antić kaže ovo, Antić kaže ono. Pustimo da Antić govori. Dajmo ljudima mogućnost da imaju susret sa izvornim tekstrom i neka dođe do iskustva Antića kroz tekst, kroz njegovu izvornost i čovjek će dobiti svoju poruku.

Antić je često zato s onu stranu onoga što mi uopće možemo i formalirati i reći.

Hvala za Zbornik, radujem se i čestitam.

Dr. o. Jakov Mamić OCD

POVIJEST NAM BIJAŠE SVETAČKI MUČENIČKA

DOA: Velečasni Plješa, već ste u 26. godini misionarskog djelovanja u Hrvatskoj katoličkoj misiji (HKM) u Karlsruheu. Nosite duboko breme i lakin i teških uspomena. Možete li nam barem reći koliko ste u HKM kao misionar imali svetih krštenja, sv. pravopričesti, sv. krizmi i crkvenih vjenčanja?

VIČ. Plješa: Sve stoji upisano u matičnim knjigama: 1.198 krštenja, 561 pravopričesnik, 559 krizmanika i 233 vjenčanja. Među krštenicima je bio priličan broj odraslih koje sam poučavao u vjeri i kršćanskom životu, te sam im dijelio i sakramenat krizme - potvrde. Takvima sam držao pouke u misiji, u župnoj dvorani, a nekima čak i u njihovim stanovima; pa ipak "svijet" - u navodnicima riječ "svijet" treba shvatiti isusovački - optuživao me da ništa ne radim. Nije bilo lako na tim poukama s odraslima, jer su doista morali naučiti i još bolje shvatiti za vjeru glavne kolince (tj. članke) svete vjere.

DOA: Vaš apostolat u HKM vođen je po osobnom Vašem duhovnom životu, što ste rado isticali i ovih Antićevih dana kod svetih misa. Možete li reći nešto o tome?

VIČ. don Ivan Plješa (Karlsruhe - v. DOA, br. 1/96, str. 24-26) kao da poziva svojim *intervjuom* budno, a u isto vrijeme oporo i nježno, da se i mi odazovemo s o. Antićem za svakodnevno nadilaženje (transcendentiju) ovoga zemaljskoga kako bismo kročili na zemlji putem istine, te tako se otvorili istini, tj. Transcendentnome.

VIČ. don Plješa, doista, i nastoji vjerovati u Istinu i biti joj radom i djelovanjem do kraja otvoren. On i istinje u misionare-nju kod svoje braće Hrvata, kako kod praktičnog vjernika, tako i kod onih kojima je vjera još štura i predaleka

VIČ. Plješa: Ni pred kim nisam bio, koliko sam svjestan, uznosit. Sebe nisam uvažavao ili držao moćnim i umnim, a i nikada nikome nisam flačao, što znači laskao. Reći će, ni dobri duhovni otac Ante Antić nije znao nikome flačati. Uvijek sam se svjesno nastojao potvrđivati, is- kazivati i izricati kao obraćeni grešnik. I permanentno (stalno) i povjerene mi Bogu, vodio sam jedino Svetome: "Ti si jedini svet!" (kako to kličemo u SLAVI). Kroz tu istinu sasvim sam dobro, povjesno i stvarno upamtio upućene mi riječi od dobroga o. Ante Antića: Žrtvuj, sinko, sve što imaš za Boga, vrijedan je Bog toga!" Te su riječi o. Antića postale zakon i vodilja pravom mome svećeničkom životu. Naglašavao sam ih, kako se čulo i ovih "Antićevih dana".

DOA: Recite nam ako možete u nekoliko riječi, kako gledate na

Ova isповједаonica za kojom je isповиједао o. Antić, a čuva se u njegovoj sobici, dokaz je za brojne tisuće sv. isповиједи i da je čovjek po naravi slab i grešan, ali i da ne može sretno i mirno živjeti u okovima svojih zala i grijeha, tj. dušom bez duše - bez Božjega milosnog oproštenja i života

poteškoće Vaših vjernika u HKM - tj. naših "gastarbajtera"?

VIČ. Plješa: Razumijem ih do iznemoglosti, do te mjere da sam postao sposoban s njima se svakoga časa "SVAĐATI" i svakog trenutka "MIRITI". U dubini i intimnosti svoga vlastitog srca pitam se često u poznatim riječima sv. Pavla: "S moje strane, vrlo ču rado potrošiti (sve) - utrošiti i sama sebe - za vaše duše. Ako vas više ljubim, zar da budem manje ljubljen? Ali neka! Ja vas nisam opterećivao, nego, "lukav", kakav jesam, na prijevaru sam vas uhvatio" (2 Kor 12,15-16). U tim, eto, mislima sv. Pavla živim svoje poteškoće i osjećam poteškoće svih svojih vjernika u HKM.

DOA: Bili ste i Vi, velečasni, na nezaboravnim kanonizacijama naših hrvatskih svetaca: sv. Nikole Tavelića i sv. Leopolda Mandića kao i u

Košicama gdje smo se prošle godine (2. srpnja 1995) našli na kanonizaciјi sv. Marka Križevčanina. Kažite nam što za vas znače sveci, a posebno, kojim ste se svetima posebno molili za svoj svećenički poziv, život i sveti misijski apostolat?

VIČ. Plješa: Bijah doista, radosni sudionik naših svih hrvatskih kanonizacija i u Rimu i u Košicama. S najvećim duhovnim veseljem vjere hrlio sam iz kanonizacije u kanonizaciju, koje bijahu u mom svećeničkom životu i pastoralnom djelovanju iz desetljeća u desetljeće. Ne znam koja me je većim duhovnim zadovoljstvom više ispunila. Možda ona prva sv. Nikole Tavelića, jer bijaše *prva* u hrvatskoj povijesti - u našoj katoličkoj i hrvatskoj.

Za moju su dušu ipak sveci oni izvanredni kršćani, naša braća i sestre, koji su s Kristom živjeli život sav ispunjen Bogom, i to do vrhunca evanđeoskog savršenstva u ljubavi za sve potrebe brata čovjeka, a tako su postali izazovi i najsvjetlijii putokazi za život po vjeri; sveci su nadživjeli svoje doba i vrijeme i postali su magneti i vidljivi uzori, svjedoci da Bog može u svakom čovjeku biti na djelu.

Svetost u biću našega hrvatskog naroda doista je ona velika cijena koju je narod Hrvata plaćao za svoj ovozemaljski opstanak, za svoje oslobođenje - slobodu i mir. Pogotovo to vrijedi za *milost mučeništva i krvnog ili onog - recimo - ovog nekrvnog, djevičanskog do smrti*, ali obadvojim mučeništvom Crkva, tj. narod Hrvata je opstao. Cijela nam povijest kao i današnjost bijaše "u izobilju" svetačkih mučenika, Zato, najčešće moje molitve dizale su se svetim dušama u čistilištu.

DOA: Velečasni, kazali ste da ste se isповijedali kod o. Antića, pa nam možete reći kako Vi osobno gledate na susret s dušama kod svete isповијedi?

VIČ. Plješa: Uvijek više vojujem za sveto ispitivanje, jer je svaka

sv. isповјед sakramenat, a то је и članak (kolinac) наše svete vjere, čija snaga ne ovisi od svetosti samog isповједника već o svetosti Presvetog Utemeljitelja svete isповједи i od njegova božanskog života s ljudima, tj. od njegova života, smrti i uskrsnuća, koje je temeljito ugradio u sve svete sakramente. I prava sv. isповјед je neka vrsta svetog mučeništva kako za poniznog penitenta tako i za svetog isповједnika kada je pred isповјedaonicom velik broj penitenata, onih koji čekaju satima na sv. isповјед. Ipak osobno smatram da je veća korist penitentu ako obavlja isповјед i prima sv. odriješenje kod onoga koji je kao isповједnik sav uronjen u Boga, u veliku tajnu milosrđa i tajnu oproštenja grijeha, što je u sv. isповједanju bio o. Antić.

DOA: Što biste mogli iz svog susreta s ocem Antićem, kao Slu-

gom Božjim, poručiti čitateljima našega glasila "Dobri otac Antić?"

Vlč. Plješa: Rekao bih svim čitateljima ovog uređenog i poučnog glasnika da za mene, koliko sam o. Antu upoznao, nije njegova svetost bila nikome nametljiva, a ni prisilna. Ona se po silnoj njegovoju dubokoj poniznosti sama od sebe čovjeku nudila, bila je u sebi - razmišljao sam - duboko i stvarno milosna, i to prema riječima poniznog Gospodina: "Ako hoćeš, onda podi i slijedi me!" (usp. Mt 19,21). Tu je Antić veliki poziv i uzor svim čitateljima vrijednog Glasnika, odnosno svim kršćanima.

DOA: Hvala, velečasni!

Vlč. Plješa: Bogu hvala! Bog je jedini vrijedan najveće hvale i zahvale, kazao bi na mjestu mene i svaki vjerni Sluga Njegov!

Razgovarao:
Fra Vladimir Tadić

Vrijeme i naši neuspjesi

Ima već više vremena kako si na putu Gospodnjem. Doista, po snazi milosti Božje, vrijeme ne ulazi u naš duhovni život, jer nas Gospodin može u jedan čas učiniti svetima, ali u redovitom tijeku našeg života Bog vodi naravno i redovito, i tu ulazi vrijeme.

Koliko ga znamo bolje iskoristiti, većom pomnjom i gorljivošću, jače i bolje napredujemo u savršenosti.

Svaki je čas dragocjen i velik ako ga posvetimo i uložimo sveto za Gospodina.

Zašto Tvoje vrijeme nije bolje iskorišteno? Zašto revnije ne ideš putem Gospodnjim? Zašto Tvoje molitve, vježbe, rad, žrtve ne donose većeg ploda? To Ti želim staviti pred oči i nek bude predmetom istpita savjesti.

Nije lako vazda naći pravi razlog naših neuspjeha, ali uz milost Božju, možemo i to otkriti.

Fra Ante Antić

Susret Sumartinjana s ocem Antićem

U župi Sumartin (o. Brač), gdje pastoralno djeluju dvojica franjevačke subraće, o. fra Kruno Bekavac (gvardijan i župnik) i o. fra Josip Dodig (sam. vikar, isповједnik i žup. pomoćnik), koji su i štovatelji Sluge Božjega - nenadano je održan "Antićev dan" za vjernike župe, i to u petak 29. ožujka o.g. kada se o. vicepostulator našao u prolazu preko Sumartina za slavlje Velikog tjedna u župi Pučišća.

Nakon korizmene pobožnosti križnoga puta na čast spasiteljskog i otkupiteljskog djela Kristova na križu

koje se slavi petkom i nedjeljom, o. vicepostulator je u svom govoru na sv. misi prisutnim vjernicima iznio i prikazao život, lik i djelovanje Sluge Božjega, što bijaše mali i letimičan pogled na sveti život. o. Ante Antića. Vjernici su po završetku sv. mise izrazili želje da im se što prije održe "Antićevi dani" koji ne bi bili samo u prolazu i petkom, kako bi ih više sudjelovalo i što više saznao o suvremenom životu svetosti koju je živio o. Antić, a isto je u zahvalu ocu vicepostulatoru naglasio i sam o. župnik smatrajući da je svetost Sluge Božjega idealan uzor za nasljeđivanje i svećenicima, redovnicima, redovnicama kao i vjernicima.

Konačno, i ovim letimičnim kratkim pogledom na sveost života Sluge Božjega, a to je poziv svakom kršćaninu, vjernici su Sumartina ovim susretom bili obradovani. Svi su primili njegove sličice, a neki i knjigu "Tješitelj čudotvorni".

Obični i radni dan u tjednu nije omeo vjerne štovatelje oca Antića u Sumartinu da duhovno obogate svoje duše i živote s "Antićevim danom"

Na koncu je jedan mladi otac obitelji predao za Vicepostulaturu svoje svjedočanstvo o velikoj Božjoj milosti za njegovu obitelj koju je primio po molitvama i zagovoru sluge Božjega oca fra Ante Antića.

Da isto svjedočanstvo Crkva prihvati kao čudo, trebala bi liječnička komisija istu stvar medicinski i stručno ispitati, dokazati i potvrditi.

A.T.

O. Antić po četvrti put u Zmijavcima

Župa Zmijavci (kod Imotskoga) uz privrženu aktivnost svoga župnika fra Rafaela Begića proslavila je po četvrti put "Antićevo dan" u nedjelju 28. srpnja koji je za vjernike bio veoma važan i koristan, kako je u zahvalnim i pozdravnim riječima naglasio o. Rafo.

Naime, radi boljeg upoznavanja, prihvaćanja, kao i naslijedovanja krepnog kršćanskog i vjerničkog života kako ga je uzvišeno živio dobiti i vjerni sluga Božji fra Ante Antić, fra Rafo oduševljeno organizira "Antićeve dane" za svoje vjernike, a počeo je to prvi put kada je kao misionar u hrvatskoj katoličkoj misiji u Frankfurtu, koja od samog utemeljenja nosi ime našega Sluge Božjega, pozvao našega uzoritog kardinala Franju Kuharića i bivšeg vicepostulatora pok. o. Stjepana Vučemila, koji su za brojne vjernike Hrvate održali "Antićevo dan" 8. III. 1987. kada je uzoriti kardinal između

O. Rafo, s toplim duhom svećeničke duše, kod dijeljenja sv. pričesti na župskoj sv. misi, još uvijek i neprestano, od kleričkih godina, impresivno nosi očima srca i uma poniznost Sluge Božjega

ostalog u propovijedi naglasio: "Neka nas o. Ante Antić iz svoje vječnosti zagovara, a mi molimo Boga da ga proslavi pred svetom Crkvom i da potvrdi njegovu svetost čudesnim uslišanjima."

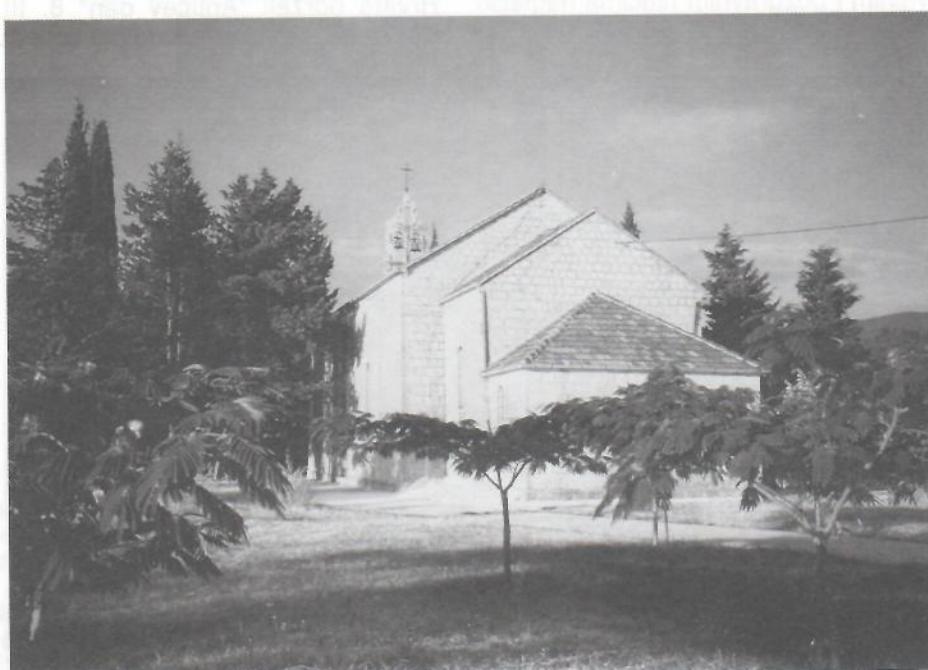
Slične i uspješne "Antićeve dane", na veliko zadovoljstvo svojim župljanima, nastavio je po svome povratku u domovinu za župnika u Zmijavcima, pozivajući i bivšeg i današnjeg oca vicepostulatora, jer smatra da su ovakvi dani na spomen Sluge Božjega i po njegovu srećnom životu svim vjernicima potrebni, kako zbog dubljeg sadržaja kršćanskog života, p tako i korisne duhovne obnove našem kršćanskih duša, na što uvijek poziva krepomni sveti život fra Ante Antića.

Stoga i ovogodišnji "Antićev dan" na obje sv. mise u Zmijavcima, kada se okupilo više od 700 vjernika, bio je i za sve prisutne i po propovijedima o. vicepostulatora susret s ocem Antićem, koji i nakon svoje smrti kao Božji čovjek brojnim svojim štovateljima pruža zdravu i duhovnu hrabru Božje riječi, jer spoznajući vjernici Antićevu svetost doživljavaju da je

on u životu sav pripadao Bogu i da je u njemu živio i djelovao Bog, pa je razumljivo da štujući ga i obraćajući se njegovu zagovoru mnogi postaju zreliji kršćani i po nebeskom zagovoru o. Ante od Boga primaju milosti i uslišanja za svoje molitve.

Svečano slavljenje "Antićeve dane" u Zmijavcima završilo se je podjelom sličica Sluge Božjega svim njegovim štovateljima od kojih su neki uzeli i knjigu "Tješitelj čudotvorni" i zbornik "Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić", da još bolje upoznaju Slugu Božjega radi svojeg što boljeg življena svete vjere i kršćanske ljubavi, a isti "Antićev dan" nastavio se po želji o. fra Rafe i za njega i njegove kolege koji su u u Zmijavcima slavili na spomen o. Antića svoj 31. svećenički jubilej. Fra Rafine kolege i jubilarci sjećali su se i svaki na svoj način pričali su što ih je najviše diralo od svetosti života o. Antića i što ih je od njega nezaboravno usrećivalo i ugodno iznenadivalo dok su se kao klerici sa Slugom Božjim okupljali: u razredu, kod sv. mise, duhovnih nagovora ili kod sv. ispovijedi. Svi su ovi dojmovi s o.

Kao i prošlih godina, fra Rafine kolege su slavili obljetnicu svog svećeničkog redenja u župnoj crkvi Svih Svetih u Zmijavcima, o. Antić je za njih sjaj savršenosti, svjetlo kreposti, ponizan i blažen kao mali brat -
- Sv. Franjo

*Sluzi Božjem
ocu fra Anti Antiću,
zahvaljujem za mnoge
primljene milosti
po njegovu zagovoru.
Preporučujem sebe,
svoju obitelj i sav svoj rod
moćnom zagovoru
dobrog Sluge Božjega.*

*Miroslav Koraglan
Zmijavčan*

Antićem bili uzvišeno prelijepi i nadahnuto korisni i spasonosni za o. fra Rafgu i njegove kolege.

I ovim obilježjem 31. obljetnice svećeničkog ređenja i uspomenom na o. Antića, u Zmijavcima su fra Rafine kolege (o. T. Grgat, o. L. Lijava i o. fra Vladimir Tadić - vicepostulator), doista, u bratskom ozračju ispunili i svoju obvezu ljubavi i zahvalnosti prema o. Antiću darujući svoj svećenički poziv u službu Kristovu, njegovoj Crkvi i svom hrvatskom narodu.

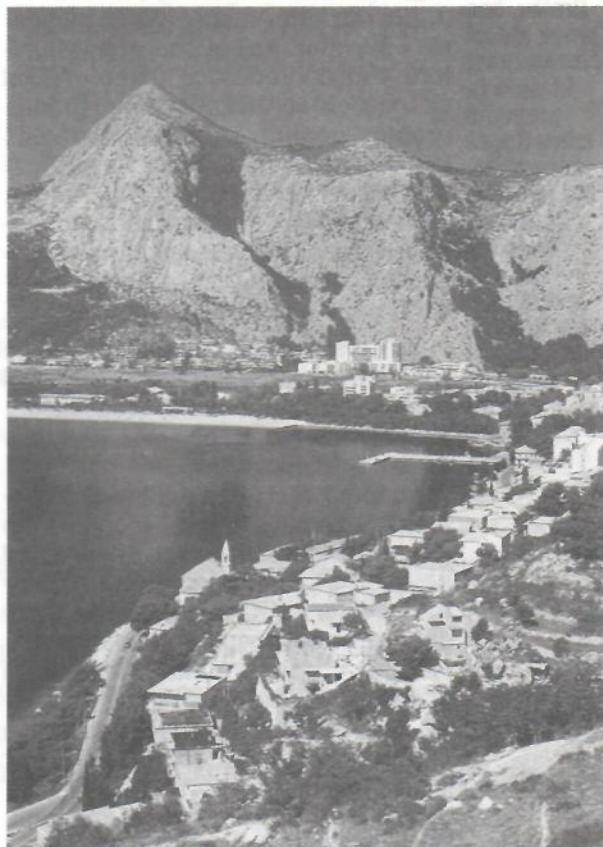
Kolike li radosti i uspomene za uvijek veće spoznanje sluge Božjega o. Antića?!

Sudionik

O. Antić zavoljen na ušću Cetine

Veoma lijep broj vjernika Omiša i njegove okolice, makar im kuće i domovi u jeku sezone godišnjih odmora na moru i suncu, kao i na kraju srpnja i početkom kolovoza, bijahu prepune domaćih i stranih gostiju, nisu se dali onemogućiti, kako gostima - tako i vrućinom, da ne sudjeluju kao štovatelji o. Antića na "Antićevim danima" (od 30. sprnja do 2. kolovoza) u vrijeme trodnevnice i na blagdan Gospe od anđela (Porciunkulske) u franjevačkoj crkvi Gospe od Karmela.

Kako su ti dani bili u znaku sluge Božjega o. Anića, da ga što bolje upoznaju njegovi štovatelji u Omišu i okolini, crkva se je svake večeri umnožavala s većim brojem vjernika kod sv. mise i propovijedi o Sluzi Božjem, kao velikom štovatelju Majke Božje; prve večeri trodnevnice bijaše ih stotinjak, a zadnjih dana i

Omiš prošloga ljeta ne bijaše samo grad Festivala dalmatinskih klapa, nego i grad "Antićevih dana"

Posljednji na blagdan Gospe od anđela više od 600, a to je za "Antićeve dane" u gradu na ušću Cetine prorokovao o. Lovrić, kao Antićev klerik, odgajnik i štovatelj, koji je ocu vicepostulatoru kod dobrodošlice rekao: "Vidjet ćeš, makar su velike vrućine i grad je prepun gostiju i turista, imat ćeš kome propovijedati, jer je Sluga Božji u Omišu dobro poznat i u narodu prihvaćen kao svetac našeg vremena i Crkve. O njemu smo i mi propovijedali, a mnogi čitaju njegovo glasilo "Dobri otac Antić" i životopise."

Cuguri (na slici dijeli svetu pričest) i, doista, svih večeri, dok se je broj štovatelja o. Antića uspinjao i povećavao na sv. mise, propovijedi i sv. sakramente, dobivao se je dojam da su ga njegovi štovatelji poznavali i u onome što je za Antića bilo vremenito i zemaljsko kao i u onome što mu je pripalo u vječnosti, što je iznad povijesti i iznad vremena, tj. nadzemaljsko, jer za Kristove vjernike a posebno svece postoji nadvremenska, vječna i nadnaravna dimenzija i stvarnost postojanja čovjeka - što se je i na zemlji ostvarivalo svakoga dana u djelima i na licu o. Antića, jer je cijeli život ispunio u najvećim herojskim i bogoslovnim krepostima vjere, ufanja i ljubavi, te nakon smrti njegova riječ i njegov primjer svijetle novim kršćanima i novim pokoljenji-

ma, koji na ime o. Antića kod "Antićevih dana" uvijek pune crkve i svetišta, kao što se vidjelo i doživjelo u Omišu.

Ne ulazeći u pojedinosti, treba spomenuti da se u Omišu još nađe po koji njegov vjernik koji se sjeća sv. ispovijedi pred Slugom Božnjim, kao što je o tome posvjedočila učiteljica u mirovini, kad piše o njegovoj vidovitosti i čitanju srdaca, što ju još i danas potiče da bude vjerna njegova štovateljica. Kod druge se osobe dogodilo gotovo i čudo po savjetima i riječima (pismima) Sluge Božjega, da je prošlih godina po primjeru Antićeva života prihvatala obraćenje na život vjere i život u Bogu i s Bogom, a bila je ateistkinja, kako svjedoči njezino svjedočanstvo "povratak k vjeri po sluzi Božjemu ocu Antiću". To je veće čudo po primjeru i zagovoru Sluge Božjega izići iz ateističkog mraka i prijeći na svjetlo vjere u Krista, nego što je čudo ozdravljenja od neizlječive bolesti; čudo pravog obraćenja Bogu je najveći dar čovjeku. Među ovim dokazima i kod ovih "Antićevih dana" u Omišu moglo se je vidjeti i najtežih bolesnika koji su tražili da im se moli za njihovo ozdravljenje, a te molitve je obavljao o. vicepostulator koji je uz ispovijedanje predvodio sv. mise i propovijedi, a pod sv. misom molio se i za proglašenje Sluge Božjega blaženim i svetim.

Poslije sv. misa, na kojima je uz crkveni zbor pjevala cijela Crkva pod ravnanjem o. fra Kreša Mikelića, dijeljene su sličici s likom o. Ante, kratkim životopisom i molitvom za obavljanje devetnice u čast sluge Božjega, a sličice, kojih je razdijeljeno više od 500 komada, tiskane su za ovogodišnje "Antićevo".

Tako je Sluga Božji još više upoznat, prihvaćen i zavoljen u Omišu, u gradu na ušću Cetine kao primjer za sve svoje štovatelje koji se žele istinitije posvetiti Bogu, Kristu, Crkvi, i to što potpunije, temeljitije i do kraja života.

VAT

Iz Vicepostulature

P. Ante Antić, uči bolje Bože um Danu Tragovacu,
daß Dein Anhänger in Kroatien die Zeichen der
Zeit erkennen und die neuen Heraufzulern gen
für die Verteilung der Güter in Bosnien-Herzegowina
und annehmen.

P. Andreas Müller Dju,
Misijonszentrale - Bonn,

Molim Te oče Ante Antiću,
za Tvoj zagovor da Tvoja braća
franjevci u Hrvatskoj prepozna-
ju znakove vremena i nove iz-
vore za izgradnju pomirenja na-
roda, kako u Bosni i Hercego-
vini tako i u Hrvatskoj, kako si i
Ti znakove prepoznavao u svoje
teško doba - za dobro Crkve i
naroda.

P. Andreas Müller
upravitelj misijske centrale

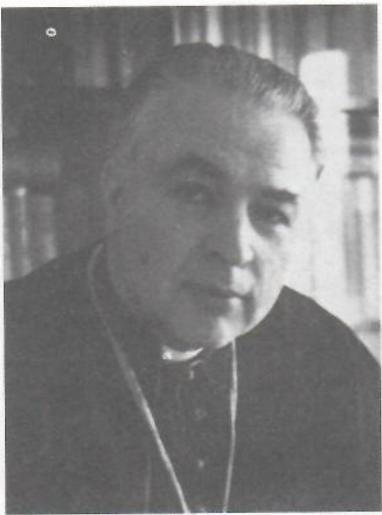
Upravitelj franjevačke centrale "Panis vitae" u Bonnu Andreas Müller
nakon molitve kod groba u knjigu zagovora Sluge Božjega
upisuje svoje žarke želje, iskrene molitve i preporuke za braću franjevce

SVAKI DAN SA SVETIM RUŽARJEM

Budite pravo, savršeno dijete Marijino. Svaki dan častite Ju cijelim sve-
tim ružarijem. Molite Ju svaki dan, da Vas učini svojim svetim djetetom.
Živite nutarnjim životom Marijinim. Vaš program: "Evo službenice Go-
spodnje". Izvršite ga u svakoj stvari, prigodi, poslu. Molim Vas, budite kod
Marije ovaj Njezin mjesec žrtva za duhovnog oca. Žrtvujte se, molite Ne-
besku Majku, da isprosi duhovnom ocu darove Duha Svetoga i da ne živi
više on nego Isus u njemu.

Fra Ante Antić'

AP, II/43,16

Preuzv. o nadbiskup u miru dr. Frane Franić, u svojim izjavama, propovijedima i svjedočanstvu o Sluzi Božjem sličan je plamenu koji se povećava u noći - tami, te po svojoj jačini neće se nikada ugasiti

27.03.1996.
Draga fra Klađo,
Prinio sam vijenac "Posvećeni
život - drugi vijenac O. Ante Antića"
Molitveno željam
čestitom kom me zavidnoj
marljivosti oko uzdizanja na
oltar tog novog franjevca -
svećenika. Tako mi je dan potreban
slovo veoma potrebljano. Bušiš i još
duh, kime se molitve noseći
moštale. Za ovaj dan, bio
vrlo rođen posjetnik i promicaj
sljep - takođe srušen u obiteljskim
i obiteljskim klimatima, i u tom
smislu toga dan je užas i stravu
iznenada, da se, da se tako izrazim,
pri hrganju moje duše.
Svaki razlog dobiti je
bezplaćen omiljeni uskrsjan
čelični kors u Aleluja!
Kao i u Kristu i dragoj Gospa
+ Frane Franić

Čestitam Vam na zavidnoj marljivosti oko uzdizanja na oltar toga uzornog franjevca i svećenika. Takvi su nam uzori danas veoma potrebni kada svjetski duh, čini se, prodire među naš kler.

Za mene je on bio vrlo važan savjetnik za promicanje slogs i ljubavi među redovničkim i dijecezanskim klerom. Osim toga on mi je jednom iznenada dao, da se tako izrazim, psihogram moje duše.

Vaš u Kristu i dragoj Gospi

+ Frane Franić

Bivši rektor sveuč. "Antonianum" u Rimu i gen. definitor franjevačkog Reda fra Zeno Stys (Poljak), kao delegat generala fra Hermanna Schalüka, OFM, nakon održanih predavanja franjevačkim klericima u samostanu

Majke Božje Lurdske u Zagrebu, posjetio je (17. III. 1996) Vicepostulaturu, sobu i grob služe Božjega o. fra Ante Antića. Poslije preporuke i molitve na grobu Sluge Božjega za misijsko djelo "Projekt Rusije" za obnovu kršćanskog života kod pravoslavne braće, P. Müller svoju molitvu za zagovor o. Antića upisuje u knjigu preporuka

Biskup iz Amerike na grobu fra Ante Antića

Nekima je spomen na svetost života i sveca prazna fraza; štovateljima Sluge Božjega, koji su se 21. VII. 1996. našli duže vremena u molitvi ispred groba o. Antića te molili njegov zagovor za vjernike, svećenike, redovnike i redovnice biskupije San Joséa (USA), ima unutarnju vrijednost za duše.

Na slici zdesna ispred groba američki biskup iz biskupije San José, mons. Pierre Du Maine i hrvatski misionar u San José fra Bone Prcela.

U vicepostulaturi o. Antića, mons. Du Maine, poželio je životopis o. Antića na engleskom jeziku - i dobio ga je pod nazivom "WONDER WORKER AND CONSOLES - Tješitelj čudotvorni", te obećao da će još bolje upoznati Slugu Božjega

ZA BLAGDAN SVIH SVETIH I DUŠNI DAN

*Za svetkovinu Svih Svetih i sveti Dušni dan
obnovite se u duhu i ljubavi Božjoj.*

Pogled na Svece i Svetice neka Vas potiče na svetost.

*Sjećanje smrti i mrtvih neka Vas poučava
da smo stranci i putnici na zemlji i da je naš pravi život - vječni život.
Ovdje radimo za vječnost.*

Što nije za vječnost, ispraznost je!

*Ljubite Križ, jer se u njemu nalazi svaka kreplost i snaga,
koja nas osposobljava za vječno gledanje Boga.*

To Vam želi uz sveti blagoslov i posebnu ljubav Djevici Mariji

AP, II/13,7

Fra Ante Antić

Dr. o. Ladislav Marković

Laureatus u dogmatskoj teologiji
na Terezijanumu
Laureatus in iure canonico na Angelicumu

POSVEĆENI ŽIVOT I SLUGA BOŽJI O. FRA ANTE ANTIĆ

*Uspostava poznanstva između
potpisnoga i sluge Božjega
o. Ante Antića*

Ja, o. Ladislav Marković, član karmeličanskog reda, nakon boravka tri godine u Poljskoj i dvadeset godina u Rimu 1956. vraćam se u (bivšu) Jugoslaviju. Jednoga dana, dolazim iz Sombora u Zagreb, s namjerom da potražim nekog profesora koji bi sa španjolskoga preveo Djela sv. Ivana od Križa na hrvatski jezik. Odlazim stoga u franjevački samostan Lurdske Gospe da ih zamolim da me upute u mojoj stvari. Zapitam prvo o. gvardijana da li on poznaje takvog profesora. O. gvardijan odgovara da takvog profesora ne poznaje, ali doda: "Pođimo o. Antiću možda će nam on dati pozitivan odgovor. I zaista o. Ante, kojega ja dotad nisam poznavao, dadne mi adresu izvjesnog profesora koji vlada španjolskim jezikom. S tom informacijom završi naš razgovor, ali o. Ante me zaustavi cijelo prije podne u svojoj sobi i postavi mi niz pitanja u vezi s 5. stanom tj. molitve mira o kojoj piše sv. Terezija Avilska. Ja sam mu davao dosta točne odgovore. Bio sam naime profesor moralne teologije na papinskom fakultetu "Teresianum" u Rimu, a kao bogoslov pohađao sam i

Dr. o. L. Marković ubraja se među prve propovjednike za "Antićeve dane 1976" i pisac je knjige "Zaljubljenik sakramenta pomirenja", Zagreb, 1980, 1-110. Dostavio je Vicepostulaturi za "Antićevo 1995" i svoje svjedočanstvo koje u cijelosti objavljujemo

tečajeve mistike poznatog o. Gabrijela od sv. Marije Magdalene dei Pazzi i slijedio solidan nauk terezijanski o kojem je govorio i pisao kard. Anastazije Ballestrero, jednom torinski nadbiskup i kardinal, a sada kardinal u mirovini. A poznavao sam i nauk o. Tome Alvareza poznatog španjolskog "terezijanista". Nakon niz pitanja i mnogih mojih odgovora ostavio sam o. Antića uz prilično njegovo zadovoljstvo. Nakon izvjesnog vremena, posjetio sam ponovno o. Antića da mu priopćim da sam našao preporučenoga profesora. Nakon toga kratkog priopćenja o. Antić opet zaželi da ostanem kod njega te da nastavimo razgovor započet pri prvom posjetu. Ostao sam opet cijelo prije podne u njegovoj sobi i odgovarao na njegova brojna i razna pitanja. Opet sam ga - izgleda - zadovoljio sa svojim odgo-

vorima i o. Antić, na završetku toga drugog razgovora, sklopi svoje ruke te među njih stavi svoj franjevački pojas i samo kratko zapita: "Oče, hoćete li biti moj isповједник - duhovni vođa?"

Ja, malo zbumen, odmah odgovorim: "Ako vi, oče, želite, neka to bude po vašoj želji." Od toga trenutka ja sam postao duhovni otac o. Antića, kako me je on nazivao. Vidim da je to o. Antić zatražio nakon što sam položio pred njim neku vrstu "ispita" u dva duga razgovora.

Nakon tih razgovora ja sam više puta k njemu odlazio, a najviše je na mene djelovao o. Antić po dvije svoje generalne ispovijedi, pismenom i detaljnem popisu duhovnog stanja svoje duše, i prije i nakon tih i drugih svetih ispovijedi, te pismom (koje je uputio jednoj redovnici AP-II/6,33) u kojem je opisao zadnje želje svoga duhovnog života, o kojima ćemo malo kasnije.

Ono što sam primijetio kod o. Antića jest da se je on postepeno ali ustrajno penjao na visine duhovnog života, od molitve mira (5. stan), duhovnih zaruka, pa sve do Božanske duhovne ženidbe (7. stan), te postao jedno s Bogom prema onome sv. Pavla: "Tko se približuje k Bogu i s Njim spaja, postaje jedan duh s Njim" ili "... Ttko se druži s Gospodinom s njim je jedan duh" (1 Kor 6,17), i drugdje: "Mihi vivere Christus est, mori lucrum = meni je život Krist a smrt dobitak".

Sve se je to polagano ostvarivalo u godinama 1963. i 1964, da sve to najzad okruni početak 1965. godine, koja nosi datum njegove blažene smrti 4. III. 1965. O. Antić 1965. go tovo uoči svoga blagog preminuća još piše meni, svome duhovnom ocu: "Dragi moj oče!... Ovih dana dok sam kod priprave za svetu pričest čitao 3. poglavlje 7. stana: 'Sada je, dakle ovaj leptirić umro već s prevelikom radošću, jer je našao mir i u njemu živi Krist.' Ove riječi:

Krist u duši, bile su mi bliže, jasne i spoznao sam što one znaće..." Bile su te riječi - dodajem - o. Antiću jasne, jer su mu postale život, a takav je život vrhunac duhovnog života.

Sve ovo gore navedeno bile su ostvarene želje o. Antića koje je izrazio pismeno još 15. siječnja 1963, u gore navedenom pismu jednoj redovnici.

Za naše duhovno dobro citirat će spomenuto pismo u cijelini. To je pismo jedna želja, sadržaj i program njegova života. Tu je on mudro i razborito molio od Boga svetost života. Bog mu je ispunio sve želje spomenutoga pisma.

Citirano pismo (AP-II/6,33), napisano dvije godine prije smrti, glasi:

"Neka je Gospodin blagoslovjen, hvaljen i slavljen za sve ono što Vam je učinio i čini neprestano u Vašoj duši. Gospodin je! Neka sve u Vama, u duhovnom ocu bude po presvetoj volji Božjoj. Neka On ne dozvoli da itko bilo čime pokvari Njegovo djelo. Ja Ga neprestano molim da On Jedini bude u meni sve i da uvijek budem samo u Njegovoj vlasti i pred Njim tako da se vladam kako me On uči, rasvjetljuje i hoće da molim.

Molio sam jednu devetnicu bl. Nikoli Taveliću da mi isprosi milost da me nitko nikad i nigdje ne okupira, zanosи, na me djeluje, nego da svagdje slijedim vodstvo Duha Svetoga što On hoće kako On hoće i koliko On hoće.

Htio bih da budem u svemu po volji Duha Svetoga. Takav želim biti i ostati u samoći i na javi, na dužnosti i na poslu - svagdje. U svemu bih htio da je dragi Bog zadovoljan sa mnom, mojom molitvom, mojim radom, mojim nošenjem dnevnoga križa. Najviše bih htio ljubiti Gospodina i po Njegovoj zapovijedi bližnjega. Oh, kako bih želio, htio, čeznuo ovu prvu zapovijed našega Oca potpuno ispuniti. Htio bih da se u moje nedostojno srce slijje sva lju-

Kada za bav i neba i zemlje i čistilišta i da uviđuhovnike jek tako ljubim dobrega, milosrdnosvetost ne bi ga, velikoga, svetoga, najvećegabila naj- dragoga Boga. ... Molim se, želim,uzvišenije čeznem da uvijek budem sjedinjen s zanimanje, Presvetim Trojstvom i da ga u Nje-trebalo bi ih savršeno ljubim, živim u Njemu s zaposlit na Njime, s Njime po Njemu neprestano prolaznim savršeno ljubim, živim u Njemu s balonima Njime, za Njega vršeći Njegovu sv. svijeta volju, živeći životom Isusovim, na- (na slici: stavljajući Njegov Božanski život.

u duhovnoj Htio bih u Kristu, s Kristom, kao raspravi Krist proći još ovo malo vremena što iskreni mi je određeno da budem na zemlji. Što stovatelji Nemam drugih želja, odluka, nego o. Antića, slijeva: se pretvoriti, preobraziti u Krista, da pok. biskup više nema mene, ništa mogu u mons. Mijo ničemu nego u svemu Krist. Želim i Škvorc i molim Ga da ispijem onaj kalež kako braća On hoće, da trpim što On hoće, da karmelićani sve zadovoljim što od mene traži dr. o. Njegova Božanska ljubav. S Njime Ladislav bih želio ispuniti svu pravdu koju On od mene očekuje, hoće. Htio bih živjeti u neprestanoj sabranosti pred dr. o. Antun Njim, u Njemu i zajedno s Njime, to Stantić est zajedno s Isusom u Bogu. Mogu priznati da mi to On i daje, ali osjećam da to mora biti veće, savršenije, potpunije, neprestano. Ja bih htio da na sve odgovaram u Isusu, s Isusom, po Isusu u Ocu, da je sve u meni odraz milosti Duha Svetoga, života, sjedinjenja s Kristom, u Kristu i da nemam više svoje volje nego slijedim volju Božju kao što Isus nema svoje volje nego vrši volju Oca Nebeskoga.

Želim raditi dok sam god živ i mogu govoriti. Život sam primio od

Oca nebeskoga, da Ga njime proslavim i ispunim Njegovu volju. Zato posvećujem, darivam svaki čas moj život, da on bude goruća svjeća na oltaru svete volje Božje. Molim Gospodina da mogu svakomu navještivati ljubav Božju, dobrotu, svestnost Božju.

Volim, ljubim moju nebesku Majku onako kako Ju ljubi, voli nasljeđuje, a najviše mi svećenici, redovniči, sve čč. sestre i svi kršćani, jer je mi pravo jedino poznajemo. Želio bih da se svi natječemo u hvalama, slavama, proslavama, revnošću za uzveličavanje i nasljedovanje naše nebeske Kraljice i Majke.

Poslije Marije ljubim, volim, častim i sav sam se stavio pod zaštitu sv. Josipa. Svaki se dan njemu posebno molim za razne potrebe i za svetu smrt. Uz sv. Josipa ljubim sv. našeg oca Franju.

Srce je moje u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Kad god mogu preko dana ne propuštam da Mu se poklonim, dođem u kapelu i ostanem kod Njega koliko samo mogu. Sve svoje molitve želio bih obaviti pred Njim. Svetu misu želim slaviti najbolje, sv. oficije, sv. misu želio bih svaki dan slušati, prisustvovati pa bilo u koje vrijeme samo da sam sloboden. Posebnu pobožnost imam prema svetoj misi.

Neka Vam ovaj list bude dar Isusov i posebno rasvjetljenje, posebni poticaj, posebna milost kojom će On obogatiti u Duhu Svetom Vaš mu-kotrpni život.

Blagoslivje duh. otac - fra Ante."

Bog mu je - kako rekoh - ispunio sve želje citiranoga pisma koje je izraz zaljubljene duše koja želi, hoće, traži, nastoji da "zaroni" u Boga, da preko molitve sabranosti (4. stan), molitve mira (5. stan) i molitve sjednjenja sklopi s Bogom "duhovne zaruке" (6. stan) i "duhovnu ženidbu" (7. stan), po nauku "mistične učiteljice" sv. Terezije Avilske ili Terezije od Isusa.

Vidimo dakle Slugu Božjega na vrhuncu duhovnog života. On je zadnje godine života na zemlji prošao baš kako je od Boga želio, naime prvo na slavu Presvetog Trojstva - trojstveni život, drugo na korist duša i treće na posvećenje svoje duše, i to "s Marijom, u Mariji, za Mariju, po Mariji."

Nakon tih zaključaka preostaje nam pitanje kako i po kojim je duhovnim "stepenicama" dobri otac Ante Antić stigao na vrhunac duhovnog života.

Prije nego što odgovorimo na to pitanje, moramo naglasiti da se je o. Antić čvrsto držao teološkog načela koje glasi: "Facienti quod est in se Deus non denegat gratiam", tj. ako učinimo ono što smo dužni učiniti, Bog nam ne odbija svoje milosti. O. Antić je zaista sve dao od sebe.

A sada prijeđimo na spomenute duhovne stepenice po kojima se o. Antić uspinja da posveti svoju dušu.

Dobri o. Antić da dostigne savršenu dob Kristovu, da bude sličan Kristu i postane jedno s njim. Uz pomoć Duha Svetoga živio je: 1. Sakramentalnim životom, 2. Životom molitve, 3. Životom križa i muke Kristove, 4. Životom Marijinim: sve u Mariji, s Marijom, za Mariju i po Mariji, 5. Proživljavao kristocentričan život. (Takov život je i drugima preporučivao, na pr.: Pismo II/21,1).

U svemu nadalje još i život kreposti. A njegove kreposti su bile: velika, nepokolebiva, živa vjera koja je sve radila u ljubavi i po ljubavi savršeno i po primjeru Isusa i Marije ispunjavao prvu zapovijed ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Herojski se pouzdavao u Gospodina, prezirao - zapostavljao - sebe i svoje isticanje. Bog mu je bio sve u svemu. On - Bog - prvi i nadasve. Pratila ga evanđeoska jednostavnost, duh franjevačkog siromaštva i svrhunaravnost. Bio je euharistijska duša s Marijom. Volja mu je bila postojano u skladu s voljom Božjom. Kod oca

*Svakako mi je najdraža
uspomena moga života milost
što sam mogao biti
ispovjednikom o. Ante Antića,
za kojega se već vodi proces
u samome Rimu za proglašenje
blaženim i svetim.
O njemu sam pisao
u puno navrata
u raznim publikacijama."*

Katolički list "Zvonik"
Subotica, broj 7 (21) 1996.

Dr. o.
Ladislav
Marković,
razumije se,
punim
pravom
cijenio je
po svom
intervjuu
svaki
duhovni rad,
a osobito
onaj nebeski
koji mu je
postao
blizak po
duši
o. Antića

Antića sve je odlučivala dužnost, krepstvo, svetost. Sve i navedene poruke i vrline vodili su o. Antića do savršene dobi Kristove do suobličenja Kristu da bude jedno s njim a po Kristu jedno s Ocem i Duhom Svetim.

Sve sam to opširno komentirao u svojoj knjižici: "Zaljubljenik sakramenta pomirenja", koja čini "autentičan" traktat o duhovnosti na temeljima unutrašnjeg iskustva služe Božjega o. fra Ante Antića. Možemo dakle potvrditi s profesorom dr. Tomislavom Ivančićem da: "Jednostavno postoji Antićeva duhovnost, ona je iz Crkve i za Crkvu rođena, ali je njezin original" (Zbornik simpozija od 2. do 4. ožujka 1990. Dr. Tomislav Ivančić, o. Ante Antić isповједник i duhovni vođa, str. 121).

Iz svega rečenoga možemo zaključiti da dobri otac Ante Antić "za duhovnu obnovu Hrvatske jest primjer i putokaz svima nama... (kao onaj) koji nam temelji našu duhovnu obnovu (iz propovijedi mons. dr. Đure Kokše, DOA, 3, 1994. str. 10). A i zbornik "Antićeva baština u duhovnoj obnovi Hrvatske" pruža odgovarajuće mjesto duhovnosti oca Antića u duhovnoj obnovi Hrvatske.

Za pohvalu o. Antića možemo još dodati da je život i nauk o. Antića

suvremen prikladan i potreban za duhovnu obnovu našega naroda, jer se podudara i s novim apostolskim pismom Ivana Pavla II. a koje glasi: "U iščekivanja novog tisućljeća", u kojem pismu drugi period "iščekivanja" od 1997. - 1999. Papa želi posvetiti osobama Presvetoga Trojstva, a život i uzor o. fra Ante Antića bio je izričito trojstven.

Najzad možemo i to dodati, da je o. Antić postupao baš po uvjerenju pape Pavla VI, koji je u jednom svome govoru rekao da i danas duša koja se uistinu želi posvetiti ne može zaobići sv. Tereziju Avilsku i

sv. Ivana od Križa, obnovitelje karmeličanskog reda. O. Antić, iako savršen franjevac - sin sv. Franje - u praksi je bio mišljenja pape Pavla VI. i posvećivao se te i postao uzor posvećenja slijedeći nauk duhovnosti sv. Franje i svetaca Karmela.

Nakon svega završavam poniznom molbom da se sveta Kongregacija za proglašenje blaženih i svetih udostoji upoznati slugu Božjeg oca fra Antu Antića i predstavi ga Svetom Ocu Papi, da Sveti Otac uvrsti u katalog blaženih i svetih imena svima dragog o. Antu Antića.

Sombor, 2. 2. 1995.

Kad je Bog s Vama i kad je Marija s Vama

Ja Vas molim, da nikako ne smijete sustati niti odustati od svoga idealja, od svoga rada, od svoga životnoga programa, od svoga apostolata i službe Mariji, niti ne smijete pasti u nikakav očaj, u nikakvu depresiju i kao ostavljen očajavati.

Vaša je vjera življaa, jača, nadmoćnija, svrhunaravna, božanska i ona sve pobijeđuje. Kad je Bog s Vama i kad je Marija s Vama, čega se bojite? Čega se strašite? Čemu da sumnjate?

U ime Gospodnje pod zaštitom i vodstvom Marijinim neustrašivo i odvažno stupajte svojim započetim putem da proslavite Gospodina, Njegovu Majku i da ispunite svetu volju Božju

Fra Ante Antić

AP, I/4,32

Reljefni
medaljon
preistog Srca
Marijina
koji se nalazi
na zidu u sobi
dobroga oca Antića,
imao je duboko
osjetište poziva
na iskrenu
pobožnost,
molitvu i
savršenstvo života
kod Sluge Božjeg

Uslišanja - zahvalnice - preporuke

Zahvalujem za sve velike i brojne milosti koje je mojoj obitelj udijelio dragi Bog po zagovoru sluge Božjega o. Antića, a posebno za milosti ozdravljenja sina Mladena koji je bio više puta u opasnosti smrtnoj, potpuno oduzet, i nakon molitve sluzi Božjemu o. Antiću potpuno враћen u život. I nadalje svoju obitelj stavljam pod zagovor o. Antića, želeći da se Bog proslavi u svijetu njegovim, zaista velikim milostima u svim prigodama života.

Marija Šibist

Dobri oče Ante, molim Te, pomozi mi jer mi je Tvoja pomoć i zagovor kod Boga prijeko potreban. Pomozi mi da imam strpljenja i snage u ovim svakodnevnim poteškoćama. Moli za mene i moju obitelj. Želim da što prije budeš na oltaru okićen cvijećem i žarkim molitvama Tvojih štovatelja.

Preko Tvoje pomoći duše će postati svjesne blizine Boga koji se očituje u dušama preko ljudi koji su remek-djelo Duha Svetoga kao što si ti bio dobri i duhovni otac svojim bližnjima, koji su postali svjesni da je uz duboku vjeru i čvrstu molitvu sve u životu moguće, jer Bogu ništa nije nemoguće.

Zahvalna J.Z. ,Šibenik

Sveti oče Ante! Molim Te, pomozi mojoj nesretnoj duši da oživi, da bude jaka, da vjeruje, da se posveti. Molim Te, ulij u me snagu i vjeru za bolji život. Daj nam svima zdravlje i ljubav.

Zahvaljuje Tvoja vjernica

Dragi Oče Antiću, toliko puta si mi pomogao i sada Te s pouzdanjem molim, usliši me. Ja vjerujem da mi možeš i hoćeš pomoći.

K

Dragi Oče, hvala Ti za sve što si dobro učinio za ovaj svijet, a posebno ovaj grad. Oče, molim Te da i meni udijeliš dio onog svetog mira kojeg si imao. Hvala.

Tomica B

Molim Te, da mi u svim teškim trenucima podržiš nadu, podariš strpljenje i dadeš spoznaju da u životu treba prigrli križ. Oprosti mi što često padam, teško se dižem, što te zanemarim i zapostavim u trenucima blagodati. Ne napuštaj me Ti, jer sam Tvoje dijete i to želim ostati do kraja ovoga života. Podari mi mir u duši, ljubav za sebe i druge. Izgubljena sam. Tražim srodnu dušu u ovom svijetu, ali nema je. Pomozi mi da je našem da se sredim. Hvala Ti za utjehu i pomoć.

Branka

Uz Tvoju duhovnu pomoć, добри Оče, за коју Ти од срца зahvaljuјем, поведи ме путем radosnog i mirnog predanja u ovim мојим teškim prilikama. Svojim zagovorom izmoli mi i pronađi dobro radno mjesto na kojem ћу моći ne samo zaraditi svagdanji kruh, nego biti od pomoći drugima i sresti ljudе koji ће mi biti pravi i истински prijatelji.

Tvoja Viktorija

Dragi moj oče Antiću!

Hvala Ti za Tvoj zagovor. Hvala za moje radno mjesto. To iskreno vjerujem da je plod Tvojega svetog zagovora.

Oče Ante, molim Te, budi i nadaje moj brižni otac. Moli da ustrajem na putu koji je za mene predodredio Vječni Otac. U tvoju duhovnu skrb također predajem svog supruga. Moli za njegovo oslobođenje i spasenje, jer Ti oče, uvijek si na strani siromaha, bijednika i grešnika.

Zahvalna Katica

Dragi dobiti Oče Antku!

Radujem se što mi je Gospodin udijelio i ovu milost: Vašeg duga vremena o godinu u vrata fane Vrana groba i u avio dragoj sobici, danas pogreb na malički miroviništu Šimea dragi moj Oče.

Danas Vama želim reći HVALA osobito za dva velika neponovljiva događaja u mome životu:

- Zahvaljujem Bogu na kršćanskoj smrti moje drage sestre Tonke, koja je bolovala 59 godina od neizlječive bolesti "arthritis reumatoïda", kršćanski podnoseći beskrajne tegobe. Veliku

veliku neponovljiva događaja u mome životu:

- Zahvaljujem Bogu na kršćanskoj smrti moje drage sestre Tonke, koja je bolovala 59 godina od neizlječive bolesti "arthritis reumatoïda", kršćanski pod-

nosili beskrajne tegobe. Veliku pomoć u bolesti i u smrti pripisujem Vama dragi Oče.

- Ovi dani proslavili suši dijamantni jubilaj moje redovnice. Zahvaljujem Bogu što sam od tih 60 godina imala tu moć da u svetu bila tako duhovno dobra...

Osim dijamanteredovnicu imam dobrovoljnik don Tonku Tonku, koja je u svetu bila tako dobra i uživala u Božjoj voli...

Dragi Oče moj, pomozite mi preostale dane mijeti po vašoj očevoj ujedinjenosti Isusom...

Hvala što je u tome svome obećanju:

"Pratit će vas i u neba!" Amen! Hvala u Imenu Gospo-

drinog Ante Antića i Marije Kujundžić

22.8.1956.

Marija Andelin

Dragi i dobri oče Antiću

Radujem se što mi je Gospodin udijelio i ovu milost: Nakon duga vremena o godinu u vrata fane Vrana groba i u avio dragoj sobici, danas pogreb na malički miroviništu Šimea dragi moj Oče.

Ona me potpisuje na tolike milosti primljene po Vama, dragi moj Oče.

Danas Vam želim reći HVALA osobito za dva velika neponovljiva događaja u mome životu:

Zahvaljujem Bogu na kršćanskoj smrti moje drage sestre Tonke, koja je bolovala 59 godina od neizlječive bolesti "arthritis reumatoïda", kršćanski podnoseći beskrajne tegobe. Veliku pomoć u bolesti i u smrti pripisujem Vama dragi Pater Antić, jer sam Vas često zazivala kao sigurnog zagovornika... A sretna sam što ste i Vi upoznali moju Tonku dok je još mogla dolaziti u Zagreb. Više puta kao da u duhu čujem Vaše riječi pune brige za svakog čovjeka: "Ovo za Tonku, Tonki, Tonki..."

Hvala Vam i na tome razgovoru! Umrla je u Svetom tijednu. Sahranili smo je upravo na Veliki petak u 3 sata - s Isusom...

Ovih dana proslavili smo dijamantni jubilej mojih redovničkih zavjeta. Zahvaljujem Bogu što sam od tih 60 godina imala tu moć da u svetu bila tako duhovno dobra... Osim dijamanteredovnicu imam dobrovoljnik don Tonku Tonku, koja je u svetu bila tako dobra i uživala u Božjoj voli...

Dragi Oče moj, pomozite mi preostale dane mijeti po vašoj očevoj ujedinjenosti Isusom!

Hvala što ste vjerni svome obećanju:

"Pratit će vas iz neba!" Amen.
Vaša u Isusu i Gospodin
s. Marija Andelin Kujundžić

Čestitka i želje fra Ante Antića

Šezdeset je punih godina prošlo u službi Velikoga Kralja. Oh, neka dade dragi Bog i nebeska Kraljica, da godine, što Vam ih Providnost odredila budu još punije, još izrazitije, još savršenije ižarivale Isusa, Mariju, Crkvu, duše. Neka se o Vama s pravom može reći: Cor (...). cor Christi! O Vašem cijelom životu i radu neka se veselo i radosno može kazati: Život, djela, rad (...) himan je ljubavi, rada, himan žrtve i samoprijegora Kristu Kralju, Imakulati, Crkvi, dušama!

Svaki dan posebno molim za Vas. Sada posebno molim i molit ću da namijenjenu zadaću od Providnosti ispunite kao svetu volju Božju. To Vam želi i sve milosti prosi od Isusa i Marije

Fra Ante Antić

AP, I/4,19

ANTIĆEV UČENIK O VELEBNIM MISLIMA U ZBORNIKU

Kako sâm sebe ubrajam među one kojima su teškoće, nevolje i boli života svagdanji kruh, a doživjeh i velike nepravde, pročitah s velikom pažnjom knjigu "Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić", gdje (na str., mislim, 154 i 155) naiđoh na ove i slične misli o. Antića kako svatko mora nositi križ svoga života, kojega se ne smije bojati, jer je križ škola za život vječni. Osjetio sam - misleći na Antića da me njegove riječi u duhu preobražavaju u jedno čisto i novo duhovno biće koje se ni u kakvoj muci i boli ne smije tužiti i nikome jadikovati.

Slušajući njegov glas i poznavajući kao njegov đak (klerik) njegovo izlaganje, koje je duboko u meni još od studentskih godina, u meni su njegovi savjeti (o nošenju križa) stvorili pravi mir, čisto raspoloženje i sklad cijele nutrine i duhovnu urav-

noteženost života, premda još ostadoh teški bolesnik (upala felgone, gangrena s nekrozom i bez noge).

Pitao sam se kako je o. Antić do najkreposnijih i najvećih misli dolazio u svom razmišljanju, i dobio sam u duši odgovor da je on sve nalazio u Božjim riječima i savjetima, u knjizi Božjoj - Bibliji, koju nije samo čitao, nego je svaku Božju riječ i savjet pretvarao u vlastiti život, a to znači da je u svemu dozvolio Bogu da zahvaća njegov život u oživljavanju njegove duše, i tu je onaj razlog Antićeve sveopće i potpune sreća dobrote prema ljudima, na poseban način prema bolesnim, nevoljnima, nepravedno u životu pogodenima, kao i nemoćnim i žalosnim. To me je od o. Antića, kao i druge njegove kreposti, nadahnulo za ove stihove:

*Onima, добри Ante, који су у сjeni и mraku,
uvijek si svjetlio i pomoć bio na mučnom koraku!*

*Slabima i bijednima bio si ljubav i junak,
krepošću svetom ulijevao im vjeru i jakost,
da bi svi životom duše izbjegli zlo i pakost!*

(O. fra Šimun Janković)

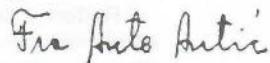
Za trajno i vječno bogatstvo

Hoću Te podsjetiti na veliku Tvoju dužnost i na ono obećanje koje si dao Božanskom Srcu da ćeš biti sav Njegov, da ćeš samo Njega ljubiti, slijediti i s Njime se uvijek žrtvovati Vječnoj Ljubavi.

Iako u sebi još sve nevolje i bijede osjećaš, ipak si Njegova svojina. On je sam Zaručnik Tvoje duše. Neka Te to ne smeta, jer On hoće da njegovo Presveto Srce bude lijek za sve Tvoje slabosti, nesavršenosti i potreške.

Mi smo samo u Njemu i s Njime bogati u svemu i za sve. Dakle, nikad malo- dušnost, nikad smetenost duha, nikad očajavanje radi slabog napretka. Upravo u našoj slabosti i svakoj nemoći jaki smo, jer ostajemo u Njemu.

AP, I/17,41

Naši pokojnici

- † Rade Borić - *Brist*
- † O. Rajmund Kupareo - *Zagreb*
- † Fra Stjepan Vučemilo - *Zagreb - Sinj*
- † Štefanija Osman - *Zagreb*
- † Ivana Balić - *Baška Voda*
- † Bruno Klein - *Split*
- † Marija Viskić - *Gradac na moru*
- † Dražen Tripalo - *Sinj*
- † Cvita Brkan - *Bristivica (kod Trogira)*
- † Nada Mastelić - *Brnaze (Sinj)*
- † Dražen Tripalo - *Sinj*
- † Dr. o. Srećko Badurina - *Zagreb - Šibenik*
- † Dr. don Petar Zdravko Blažić - *Split*

† DR. O. FRA STJEPAN VUČEMILO

Lučane (Sinj) 23. XII. 1929.
† Zagreb, 20. VI. 1996.
Sinj, 24. VI. 1996.

Još jedan grobni humak za revne i najžarče štovatelje i djelatnike u kauzi sluge Božjega o. fra Ante Antića. O. fra Stjepan Vučemilo, drugi po redu od vicepostulatora u kauzi Sluge Božjega, umro je nenadano od srčanog infarkta, nakon primljenih svetih sakramenata i neuspjele hitne pomoći u zagrebačkoj bolnici "Merkur", kada se upravo, poslije višegodišnje bolesti srca i moždanog udara, najbolje osjećao uvjерavajući svoju samostansku subraću u Urbanićevoj da je zdravstveno stanje njegova srca najbolje.

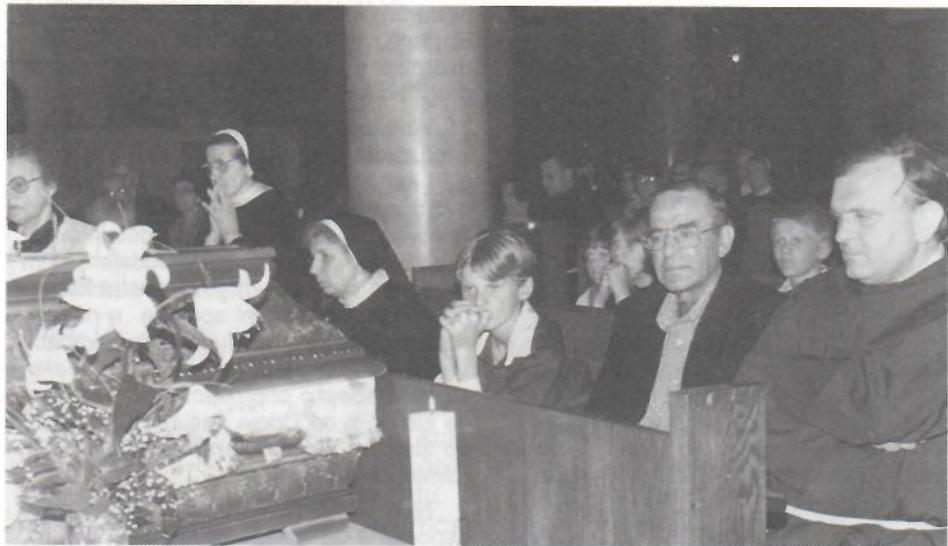
Roden je u veoma uglednoj, brojnoj i katoličkoj obitelji u selu Lučane (župa Sinj), klasičnu gimnaziju završio je u Si-

*Pokoj vječni
daruj im, Gospodine!*

nju i Zagrebu a franjevačko odijelo (habit) obukao je na Visovcu, gdje je završio i godinu novicijata; studirao je teologiju na Franjevačkoj visokoj bogosloviji u Zagrebu koju je nastavio i dovršio na Katoličkom bogoslovskom fakultetu, diplomiraviš i položivši licencijat. Za svećenika je zaređen 22. III. 1953. a prvu službu vršio je kao kapelan i kateheta u župi Metković. Uvijek neumoran u svim svojim dužnostima i svakom poslu specijalizirao se u crkveno-kanonskom pravu, postigavši doktorat iz povjesno-pravne grupe na KBF-u u Zagrebu, da bi nakon toga na Lateranskom sveučilištu u Rimu specijalnim studijem položio i magisterij iz kanonskog prava.

Nakon kapelansko-pomoćničke službe u Metkoviću, kad je vršio i službu župskog vikara u Borovcima (kod Metkovića), predaje kanonsko pravo na Franjevačkoj visokoj bogosloviji u Makarskoj, gdje djeluje kao podmagistar bogoslova i poslije vrši službu gvardijana. Bio je prefect studia i predsjednik provincijskog Vijeća za duhovna zvanja, te tajnik i vikar provincije. Na kapitulu 1976. izabran je za provincijala svoje provincije Presvetog Otkupitelja u Splitu te 1982. odlazi u Rim za generalnog tajnika Franjevačkog reda, da bi na Svetoj Kongregaciji završio specijalni studij za vođenje postupka proglašenja blaženih i svetih. Od 1986. nastavlja službu vicepostulatora kauze Sluge Božjega. Kao vicepostulator stručno, znanstveno i do savršenstva neumorno radi sve do svoje teške bolesti (1990.) koja ga je pohodila nakon uspjelog i prvog značajnog znanstvenog skupa (simpozija) održanog u Zagrebu (2. do 4. ožujka 1990.) o temi: "Karizme, lik i djelo sluge Božjega o. fra Ante Antića". Tada odlazi u mirovinu pomažući svojim savjetima u daljem radu

Kod odra i sv. mise zadušnice za pok. fra Stjepana u crkvi Majke Božje Lurdske u Zagrebu najbliža rodbina (na slici desno brat fra Petar, a u sredini s. Stjepanka)

Vicepostulature i kod stručnog vođenja kauze pri Zagrebačkoj nadbiskupiji.

Da je fra Stjepan bio izvanredan znanstveni djelatnik, pokazuje i simpozij koji je organizirao i na njemu održao znanstveni rad o temi: "Pismena ostavština o. Antića", objavljenu u zborniku, Zagreb 1991. koji - među inim - sadrži znanstvene prve radove naših poznatih imena i tako vrsnih znanstvenika kao teologa, povjesničara i novinara koje je, kao štovatelje Sluge Božjega, otkrio i pronašao o. Vučemilo. (Kako je već zbornik objavljen i raspačan, ne bismo željeli ništa drugo osim upozorenja na to vrsno i opsežno djelo, a plod je velike zauzetosti pok. o. fra Stjepana.)

O. Vučemilo je još od studentskih dana - treba naglasiti - neopisivo cijenio i poštivao kreposni i sveti život o. Antića koji je kao magistar osvajao fra Stjepanovu dušu svojom velikom skromnošću i neobičnim nadnaravnim vrlinama vjere, nade i ljubavi, jer ga je Božji Sluga rasvjetljavao svjetлом Božjega života vođeći ga kao i mnoge druge do uzvišene službe svećeništva.

Osvojen krepostima o. Antića, potpuno se o. Stjepan predao životnom, redovničkom i svećeničkom pozivu, živeći u svemu kao revni redovnik franjevac - svećenik, a u svemu veoma radostan, marljiv i do u tančine precizan i radišan kao pravi đak Antićeve franjevačke karizme. I nije čudo da je o. Stjepan, kao

rijetko tko izgovarao veoma često Antićovo ime, a da mu kod izgovora ne bi potekli vedri osjećaji i misli da je dobri otac Antić bio za Crkvu izvanredna sreća osoba i prekrasan primjer za naslijedovanje, te u svemu privlačan svakoj dobi i svakom pozivu u svijetu i to po savršenoj ljubavi prema Bogu i ljudima.

Stoga kod o. fra Stjepana nije bilo mjesto ni najmanjoj dilemi da se za kauzu o. Antića isplati sve žrtvovati kako bi ga Crkva što prije proglašila svetim, jer je Sluga Božji svojim bićem, životom i djelovanjem ostvario potpuni projekt Isusova poziva na svetost ljudskoga života. Zdušno je i marljivo dragi pokojnik radio na svim poslovima Vicepostulature, gdje je posjedovao zadržavajuću neumornost, radišnost, predanost i znanje kod vođenja kauze, pa njegov doprinos na tome za Vicepostulaturu i Kongregaciju ostaje veoma značajan.

No, u svim svojim razgovorima sa sadašnjim o. vicepostulatorom on je nagašavao kako se ne može odlučiti za pravi naslov koji bi pred Crkvom bio najistaknutiji za rasvjetljenje najsnažnije Antićeve karizme koja će se tražiti u prirodi kod njegove beatifikacije - kanonizacije. Dan prije svoje smrti, kad bi se po običaju češće navratio u sobu o. vicepostulatora, a bijaše tada sav u svojoj "renesansi" kod svojih pogleda i želja na skori uspjeh kauze u Rimu, kazao je doslovno ocu Vicepostulatoru,

kroz suze u očima, i ove zadnje riječi: "Jesi li se odlučio za definitivan naslov što ga Crkva ima postaviti pod sliku o. Antića za dan kanonizacije na Trgu sv. Petra?" Odgovor je glasio: "Fra Stjepane, ima još vremena", a on je u žaru reagirao: "Ne, nema vremena, ja vidim bit će to uskoro." I dodao: "Naslov bi trebao biti: Sav uronjen u Boga za spas ljudi!"

Tako je o. fra Stjepan gledao na Slugu Božjega, pratio je sva zbiranja i rad kauze, žrtvujući se u svemu i posebno moleći za njegovo proglašenje blaženim i svetim. Često je znao dugo i dugo govoriti o Antićevoj poniznosti i zauzetosti za sve potrebe Crkve, ljudi, kao i o njegovoj velikoj pobožnosti i molitvi koje su često kod Sluge Božjega često prelazile u duge noći, a ponekad i do svanuća i zore, kao priprava za sv. misu.

Zadnjih godina su se - neka se zna - za fra Stjepanova stanje posebno i duboko skrbili njegova rođena sestra s. Stjepanka i rođeni brat fra Petar, a i druga brojna rodbina u Lučanima, Sinju, Bjelovaru i Zagrebu. Stalno su s velikom brigom pratili njegovo narušeno zdravlje.

I kako je nezaboravni o. Stjepan nagle nestao iz samostanske sredine Majke Božje Lurdske u Zagrebu i potpuno uvjeren u veliku svetost o. Antića, tako je Vicepostulatura izgubila ovdje na

Sprovodi,
kao
oprostaji
s dragim
pokojnikom,
kakav bijaše
u svetištu
Gospe
Sinjske s
pok. fra
Stjepanom,
nisu toliko
ni važni za
pokojnika
svojom
atraktivno-
šću i
veličinom
koliko
pobožnom
sv. misom i
molitvom,
molitvom
vjere za
oprost
grijeha i
vječni život
u Božjoj
slavi

zemlji svoga vrijednog vicepostulatora i neumornog djelatnika u kauzi Sluge Božjega, da bi ga dobila na nebu za zagovornika da se što prije dovrši valjano drugi dio kauze u Rimu.

Vjerujući da će on i na nebu svojim zagovorom potpomoći što prije beatifikaciji i kanonizaciji o. Antića, a zato se je ovdje na zemlji svim svojim snagama žrtvovao, ovim skromnim oproštajnim recima u ime Vicepostulature dodajem svim izrečenim sprovodnim govorima (u Zagrebu i Sinju) i naš trajni spomen u nadahnutom stihu Katula: "Nunc cursu lampada vobis trado - Sad u zanosnom tijeku, svjetlo nebesko pripuštam tebi", da nam se što prije od Crkve zasjaji Sluga Božji do zlatnih i vječnih kora, nad našim nemirnim oblacima zemlje.

Neka ovaj kratki i trajni spomen bude uspomena od Vicepostulature na pok. o. Stjepana Vučemila, te svima onima koji u Krista i vječni život vjeruju, dok sada ovdje na zemlji, štujući svetost svih svetih u nebu, već životom cijene, žive i vjeruju u vječne ljepote blaženika pred Božjim licem, kamo je zasjalo i lice pok. o. Stjepana.

Dragi fra Stjepane, hvala i doviđenja u nebu.

U ime Vicepostulature
Fra Vladimir

† Mons. dr. O. SREĆKO

BADURINA

šibenski biskup i
potpredsjednik HBK

Lun (Pag), 12. V. 1930.

† Zagreb (Klinika ss. milosrdnica),
17. IX. 1996.

Šibenik, katedrala sv. Jakova,
19. IX. 1996.

Svaka se smrt tiče ljudi koji kroz nju ostavljaju ovaj svijet, kao i onih koji ostaju još u ovome svijetu. I premda je ona sigurna stvarnost zemlje, nema iste posljedice za one koji umiru niti za one koji na zemlji ostaju.

Smrt pokojnog o. biskupa šibenskoga, koja je našla najšire odjeke svoje tragedije u svim medijima društvenog priopćivanja, kako diljem Hrvatske tako i širom svijeta, posebno je pogodila cijelu Crkvu u Hrvata s osobitim izrazom tuge i žalosti grad Šibenik i šibensku biskupiju. Da je ona bez dvojbe s bolju ranila i Vicepostulaturu sluge Božjega o. Antića te našla svoje boli i odjeke ovdje u glasilu "Dobri otac Antić", i to ne zbog same istine i radi pamćenja dragog nam pokojnika i njegove velike dobrote, ljubavi, plemenitosti, razboritosti ili izvanredne ljudske, redovničko-svećeničke i biskupske revnosti - što bi morala biti portret i uzor svim predvoditeljima crkveno-biskupijskih zajednica diljem zemlje u Crkvi Božjoj i širom svijeta - nego što je pokojni biskup Srećko bio živi svjedok Antićeve svetosti i jedan od najizrazitijih štovatelja Sluge Božjega od prvih svećeničkih svojih godina.

Još kao mladi redovnik u svojoj provinciji franjevaca trećoredaca, kada mu je uprava TOR dodijelila službu odgojitelja i magistra klerika u Zagrebu na Ksaveru, mladi o. fra Srećko Badurina uspostavlja intimne

Pokojni o. biskup mons. Srećko Badurina više puta se odazivao za misaone riječi i propovijedi o ocu Antiću, jer mu je svetost Sluge Božjega bila znana i bliska već u prvim godinama redovničko-svećeničkog života, a kao takva jako značajna za budenje svetosti i duhovnosti za biskupsku službu u šibenskoj biskupiji kojoj je pripadao i o. Antić

duhovne kontakte sa slugom Božnjim o. fra Antonom Antićem, ispovijeda se kod njega, traži duhovne savjete u vodstvu svojih klerika, šalje ih kod o. Antića na duhovne razgovore i na sv. ispovijed, jer je i sam doživljavao da je Sluga Božji bio obdarjen od Boga s posebnim karizmama za vodstvo duša, i to po čitanju ljudskog srca, savjesti, misli kao i rasvjetcivanju najtajanstvenijih dubina ljudske duše, o čemu je dragi Pokojnik često svjedočio.

A imenovavši ga i zaredivši ga papa Ivan Pavao II. (u Rimu 6. I. 1988) za biskupsku službu šibenske biskupije (24. I. 1988.), on se osobno u brojnim aktivnostima angažirao - premda su ga mučile brojne teškoće biskupske službe a posebno ratne godine - za kauzu o. Antića i da što prije bude proglašen blaženim i svetim za cijelu Crkvu: propovijeda o krepostima o. Antića, dolazi na "Antićeve dane", simpozije i ističe da je svetost o. Antića započela u Prvić Šepurini, Zatonu, Visovcu i Šibeniku, žaleći da o. Antić nije proveo cijeli život i umro u šibenskoj biskupiji. O tome govore

brojne propovijedi i sažete misli dragog o. biskupa koji se posebno preporučio da vicepostulator s propovijedima o Sluzi Božjem i "Antićevim danima" obide sve župe šibenske biskupije.

Sve to dokazuje da je veliki i dragi nam pokojnik mons. Srećko Badurina bio osjetljiv za duhovne vrednote, ne samo svoje biskupije nego i cijele Crkve, iz čega je izrasla i njegova velika pažnja prema svakom čovjeku, svećeniku, redovniku i redovnicama, a uz to je bio čisti franjevački asket i aktivist, mislilac i duhovni praktični revolucionar za dobro i spas svoga biskupskog stada, jer je još od mладosti naučio slušati Božji glas i

slijediti njegove zovove, u čemu su mu pomagali primjeri sv. Franje i savjeti dobrog o. Antića.

Zato i Vicepostulatura izražava duboku sućut šibenskoj biskupiji, svim vjernicima, svećenicima, redovnicima i redovnicama, a posebno njegovoj brojnoj obitelji i rodbini koja je uz njega obogatila Crkvu u našem hrvatskom narodu s dva brata svećenika, franjevca-trećoreca i s dvije sestre redovnice.

I Hrvatskoj biskupskoj konferenciji također izraz iskrene sućuti jer je smrću biskupa Badurine izgubila svoga velikog suradnika i duhovnog velikana.

Vicepostulatura

Izvanredni
štovatelji u
molitvi kod
groba Sluge
Božjega
mole za
njegovu
beatifikaciju.
Na slici
dr. Š. Šipić,
dr.o. biskup
Srećko
Badurina,
o. nadbiskup
mons. A. Jurić,
o. gvardijan
P. Vučković i
dr.o. Stjepan
Vučemilo

MILODARI U FOND VICEPOSTULATURE I TROŠKOVE BEATIFIKACIJE

Ivana Tadin - Kaštel Kambelovac (100); N.N. - Kaštel Stari (100); Marko Brkić - Brođanci (100); F.S.R. Gospe Lurdske - Zagreb (200); S. Andelka Zaer - Zagreb (100); Kate Beroš, ud. Stipana - Bratuš (120); Kate Beroš pok. Frane - Bratuš (50); Vere Vladić - Bratuš (80); Anka Beroš - Bratuš (50); Zlata Beroš - Bratuš (30); Marija Beroš - Bratuš (20); Ljiljana Babić - Bratuš (50); Vera Beroš - Bratuš (40 DEM); Slavka Beroš - Bratuš (100); Sestre benediktinke - Hvar (50 DEM); Marija Žagar - Gornji Kosinj (50 DEM + 40 kn); Nevenka Bakoš - Zagreb (50); Stipe Barišić - Zagreb (100 DEM); Ružica Gjureković - Zagreb (150); Marija Trampić - Kaštel Stari (150); Marija Žagar - Gornji Kosinj ((50 DEM i 40 kn); M. Šuto - Zmijavci (150); Katica Šlogar - Zagreb (100); Slavka Klein - Split (100); Mirjana Dominković - Dubrovnik (100); Sestre dominikanke (Kontakova) - Zagreb (50); Jagoda Zorica - Šibenik (50); Tea Ugrinović - Zagreb (100 DEM); Vojdran Miošić - Brist (100 DEM); Franjevački samostan Omiš - 1.000; Miroslav Karoglan - Zmijavci - 1.000; Vlado Veža - Zagreb (100); Ana Lončar - Imotski (200).

Svim darovateljima Vicepostulatura od srca zahvaljuje

DOBRI OTAC ANTIĆ

Glasilo Vicepostulature
sluge Božjega
o. Ante Antića
God. 26 (1996) Broj 3 (99)

Za sve što se u ovom Glasilu navodi ili nazivlje "čudo", "svetost", "svetac" i slično, to u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud sv. Crkva

Osnivač i izdavač lista:
Franjevački samostan,
Vrbanićeva 35, 10000 Zagreb

Glavni i odgovorni urednik:
Fra Vladimir Tadić

Adresa uredništva:
Vicepostulatura, Vrbanićeva 35,
10000 Zagreb,
tel. (01) 446-906

Slog i prijelom
S. Marija Asumpta Strukar

Lektor:
Domagoj Grečić

Tehnički urednik:
Marijan Osman

Cijena glasila: 5 K

Godišnja preplata: 20 K
Pojedinačni broj
za inozemstvo 3 DEM
Zračnom poštom za Ameriku, Kanadu i
Australiju 3 USD

Rješenjem Ministarstva prosvjete i
kulture Republike Hrvatske glasilo je
oslobodeno poreza na promet

Tisk: KRATIS Zagreb

NASLOVNA STRANICA:
Akad. slikar Vlado Jakelić, Sluga Božji
fra Ante Antić, Zagreb, 1995.,
"Fra Ante Antić Haus",
Hrvatska katolička misija, Frankfurt

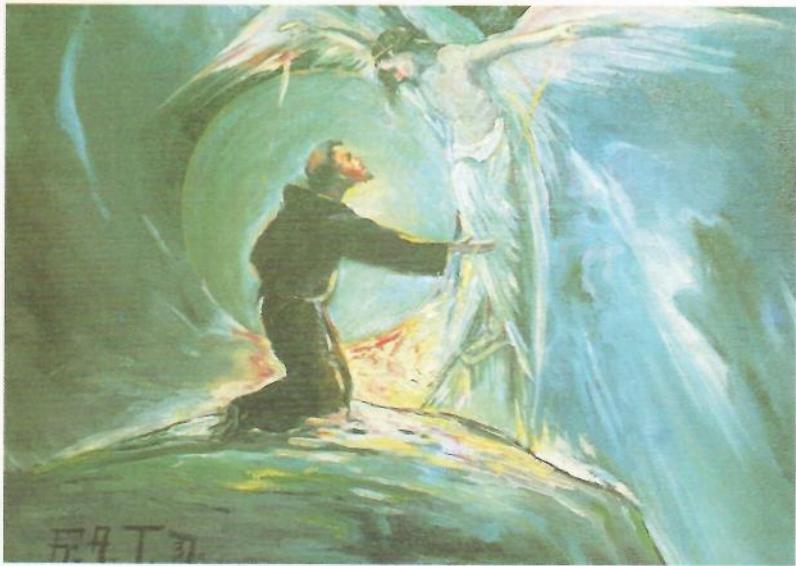
Sadržaj

Urednikova riječ - Da postanemo više štovatelji i prijatelji	1
Prosvjetnim djelatnicima za novu školsku godinu	2
Religiozne i društvene vrednote u porukama o. Antića	4
Čudesno jutro	6
Otkriće hrvatskog teologa kod oca Antića	7
Povijest nam bijaše svetački mučenička	9
Vrijeme i naši neuspjesi	11
Susret Sumartinjana s ocem Antićem	12
O. Antić po četvrti put u Zmijavcima	13
O. Antić zavoljen na ušću Cetine	15
Iz Vicepostulature	17
Svaki dan sa svetim Ružarjem	17
Biskup iz Amerike na grobu fra Ante Antića	19
Za blagdan Svih Svetih i Dušni dan	19
Svjedočanstva i sjećanja na o. Antića	20
Kad je Bog s Vama i kad je Marija s Vama	24
Uslišanja - zahvalnice - preporuke	25
Antićev učenik o velebnim mislima u Zborniku	27
Za trajno i vječno bogatstvo	27
Naši pokojnici	28

GLASHILO JE U SLUŽBI VICEPOSTULATURE I KANONSKOG POSTUPKA (KAUZE) ZA PROGLAŠENJE SLUGE BOŽJEGO O. FRA ANTE ANTIĆA BLAŽENIM I SVETIM.

PRVOG ČETVRTKA U MJESECU SLAVI SE U SVETIŠTU MAJKE BOŽJE LURDSKE U ZAGREBU "ANTIĆEV DAN" SA SVETOM MISOM I MOLITVAMA ZA NJEGOVU BEATIFIKACIJU I ZA SVE POTREBE ŠTOVATELJA SLUGE BOŽJEGA.

Sveti Franjo i dobri otac Antić

Fra Ambroz
Testen, 1937.
Stigmatizacija
sv. Franje

Mir, ljubav i poniznost Božanskog Srca, neka uvijek vladaju u Vašim srcima!
Još sam u oktavi naše najveće svetkovine - našega svetog oca Frane, pa vam želim upraviti nekoliko misli:

Uvijek držite svoj pogled uprt na našega Propetoga Gospodina. Tamo nalazimo našu nebesku Majku Mariju i svetog oca Franu.

Što tu radi sveti Otac? On ljubi Propetu Ljubav, a Ona ga vuče i sjedinjuje sa sobom i sveti Otac postaje drugi propeti Isus. Ovu ljubav naš sveti Otac udahnjuje i nama pa nam svima veli: *"Ugledajte se na mene kao i ja u Krista Isusa."*

Obogaćen ovom božanskom ljubavlju on drugo ne zna nego Isusa i to Propetoga. Za Nj živi i od Njega živi i po Njemu živi i u Njemu živi. Svagdje Ga gleda i nalazi i sve ga opominje i sjeća na Isusa. Vjeran glasu milosti sveti naš Otac Frano vjerno odgovara svakom poticaju i u svemu je vjeran prijatelj svoga Božanskog Zaručnika. Zato on gleda da u svemu najsavršenije naslijeduje život Isusov i hoće da njegova djeca slijede poniznoga, siromašnoga, trpećeg Gospodina.

Mi smo djeca tako svetog Oca, koji nosi na sebi svete rane našega Gospodina. Uvijek zahvaljujući Božanskoj dobroti na toliko uzvišenom daru, molimo Božansko Srce da naše srce i naše duše prigne da se zaljube u život našega svetog Oca. Neka nas ta ljubav potakne da sve savršenije slijedimo kreposti svetog Oca.

Značajne kreposti svetog Oca Frane: poniznost, siromaštvo i sveta ljubav, neka budu i naše kreposti. Svako neka promisli kako se ima u ovim svetim krepostima bolje vježbati i nasljedovati svetog Oca.

AP, II/47, 14

Fra Ante Antić